

انجيل متي

۱

عيسي مسيح شجره نامه

^۱ عيسي مسيح شجره نامه، داوود پسر، ابراهيم پسر:

^۲ ابراهيم اسحاق پتر، اسحاق يعقوب پتر و

يعقوب يهودا و اونه برآرانه پتر بو.

^۳ يهودا فارص و زارح پتر بو

و اوشانه مار نام تامار بو.

فارص حصرون پتر و حصرون رام پتر،

^۴ رام عميناداب پتر، عميناداب نحشون پتر و

نحشون سلمون پتر بو.

^۵ سلمون بوغز پتر بو. بوغز مار نام، راحاب بو.

بوغز عوبيد پتر و عوبيد مار نام، روت بو.

عوبيد يسايه پسر بو.

^۶ يساي داوود پادشاه پتر بو،

و داوود سليمان پتر بو.

سليمان مار، پيشتر اوريا زن بو.

^۷ سليمان رجبام پتر، و رجبام آبيا، و آبيا آسا پتر بو.

^۸ آسا يهوشافاط پتر،

يهوشافاط يورام پتر، و يورام غزيا پتر بو.

^۹ غزيا يوتام پتر، يوتام آحاز پتر، و آحاز حزقيا پتر بو.

^{۱۰} حَزَقِيَا مَنَسِي پَثر، مَنَسِي آمون پَثر، و آمون يوشيا پَثر بو.

^{۱۱} يوشيا يَكُنِيَا و اونه برأرأنه پَثر

در آن وخت يهوديان به بابل تبعيده بوسته بيد.

^{۱۲} بعد از تبعيد يهوديان به بابل:

يَكُنِيَا شَتْلَتِي نِيل پَثر و شَتْلَتِي نِيل زَرُوبَابِل پَثر بو.

^{۱۳} زَرُوبَابِل أَبِيهَوُد پَثر، أَبِيهَوُد اِيلِيَاقِيم پَثر،

و اِيلِيَاقِيم عازور پَثر بو.

^{۱۴} عازور صادوق پَثر، صادوق ياكيم پَثر،

و ياكيم اليهود پَثر بو.

^{۱۵} اليهود اِيلَعَازَر پَثر، اِيلَعَازَر مَتَان پَثر،

و مَتَان يَعقُوب پَثر بو.

^{۱۶} يَعقُوب يوسف پَثر، و يوسف مريم مرد بو كي،

عيسي معروف به مسيح جه اون بدنيا بمو.

^{۱۷} أَطُوبِي جه ابراهيم تا داوود روهم چهارده نسل و جه داوود تا زمان تبعيد

يهوديان به بابل چهارده نسل، و جه زمان تبعيد تا مسيح چهارده نسل بيد.

عيسي مسيح تولد

^{۱۸} عيسي مسيح تولد أَطُوبِي رُخ بده: عيسي مار مريم، يوسف نامزد بو. اما پيشتر جه اونكي به

همديگه فآرسيد، معلوم بو بوسته كي مريم جه روح القدس آستنه. ^{۱۹} جه اويه كي اونه مرد يوسف،

مردي پارسا بو و نحواسته كي مريم رسوا بيه، آجور فكر بو كوده كي بدون سروصدا جه اون جدا بيه. ^{۲۰}

اما هو وخت كي آن تصميمه بيگيفته، خداونده فرشته خوابه ميان اونه ره ظاهر بوسته و بوگفته: "اي

يوسف، داوود پسر، جه انكي مريمه كره به زني گيري نوه ترسان، چون اونچي كي در اون قرار بيگيفته،

جه روح القدس. ^{۲۱} اون پسري بدنيا خواهه آوردن كي، تو بايد اونه نام عيسي بني. چونكي اون خو قومه

جه اوشانه گونايان نجات خواهه دتن. ^{۲۲} اَشَان همه رُخ بده تا اونچي كي خداوند به زبان نبي بوگفته بو،

جقيقت پيدا كونه كي:

^{۲۳} باكره اي آستن بو بوسته، پسري بدنيا خواهه آوردن

و اونه نام عمانوئیل خواهده نئن کی، یعنی خدا آمی آمره یه.
^{۲۴} وختی یوسف جه خواب ویریشته، اونچی کی خداونده فرشته اونه فرمان بدأبو،
 انجام بده و اونه به زنی بیگیفته. ^{۲۵} اما اونه امره همبستر نوبوسته تا اون خو پسره
 بدنیا بأورده و یوسف اونه نامه عیسی بنه.

ستاره شناسانه ملاقات

^۱ چونکی عیسی در زمان هیرودیسه پادشاه در بیت لحم یهودیه بدنیا بمو، چند تا ستاره شناس جه
 مشرق زمین به اورشلیم بمودی ^۲ و واورسدی:
 ”کویه ایسا اون مولود کی، یهوده پادشاهه؟ چونکی اونه ستاره یه مشرقه میان بیده ایمی و اونه
 پرستشه ره بمویمی.“ ^۳ وختی آن خبر به هیرودیسه پادشاهه گوش فأرسه، اون و تمام اورشلیم اونه آمره
 هراسانه بوستیدی.

^۴ هیرودیسه تمام سران و کاهنان و علمای دین قومه دخده و اوشانه جه واورسه: ”مسیح کویه
 باید بدنیا بایه؟“ ^۵ جواب بدیدی: ”در بیت لحمه یهودیه، چونکی نبی در آن مورد اطو بینویشته دأره:

« ای بیت لحم کی، در یهودا سرزمینی،

تو یهودا فرمانروایانه میانی کم نی ای.

چونکی جه تو فرمانروایی ظهورخواهه کودن کی،

می قوم اسرائیله چوپانی خواهه کودن. »

^۶ پس هیرودیسه ستاره شناسانه مخفیانه خو ورجه دخده و زمانه دقیقه ستاره ظهور کودنه اوشان
 جه واورسه. ^۷ جه آن پس اوشانه به بیت لحم اوسه کوده و اوشانه بوگفته: ”بیشید درباره اون زاک به دقت
 تحقیق بوکونید. وختی اونه بیافتید، مره واخبر کونید تا منم بایم و اونه سجده بوکونم.“ ^۹ ستاره شناسان
 بعد از پادشاهه حرفان اوسه بوستیدی و ستاره یی کی در مشرق بیده بید، جه اوشان پیشاپیش شووندوبو
 تا سرآخر مکانی کی، اون زاک اویه ایسا بو، اونه جور بیسه. ^{۱۰} اشان ستاره دئنه آمره خیلی خوشحاله
 بوستیدی. ^{۱۱} وختی وارد خانه بووستیدی و زاکه با اونه مار مریم بیده دی، خوشانه دیمه زمینه سر بندی
 و اون زاکه پرستش بوکودیدی. جه آن پس خوشانه صندوقچه یانه واکودیدی و سوغاتی جه طلا وکندر

و مرّ اونه پیشکش بوکودیدی. ^{۱۲} و چونکی خوابه میانی هشدار بیگفته بیدی، جه اینه راه دیگه به خوشآنه دیار بوشودی.

فرار به مصر

^{۱۳} بعد از ستاره‌شناسانه شوون، خداونده فرشته در خواب یوسف ره ظاهر بوسته و بوگفته: "ویریز، زاک و اونه ماره بیگیر و به مصر فرار بوکون و اویه بیس تا تره خبره کونم، چونکی هیروودیس به دونبال زاکه کی، اونه بوکوشه." ^{۱۴} پس یوسف شبانه ویریشه، زاک و اونه ماره بیگفته و سمته مصر بوشو. ^{۱۵} و تا هیروودیسه مردنه وخت اویه بیسه. اَطویی اونچی کی خداوند به زبان نبی بوگفته بو، حقیقت پیدا کوده کی، "خو پسره جه مصر دخدم."

^{۱۶} وختی هیروودیس بفأمسته کی، ستاره‌شناسان اونه گول بزدی، سخت عصبانی بوبسته و دستور بده مطابق با زمانی کی جه ستاره‌شناسان تحقیق بوکوده بو، بیت‌لحم میانی و اونه اطراف همه تا پسرانه کی، دوساله و کمتری، بوکوشدی. ^{۱۷} اونوخت اونچی به زبان ارمیای نبی بوگفته بوسته بو، حقیقت پیدا کوده کی:

^{۱۸} صدایی جه رame به گوش فآرسه،

صدای شیون و زاری و ماتم بزرگ.

راحیل خو زاکانه ره گریه کونه

و تسلی پیدا نوکونه،

چونکی ده نیسد.

واگردستن به ناصره

^{۱۹} بعد از هیروودیسه مردن، خداونده فرشته در مصر یوسف ره به خواب بمو ^{۲۰} و بوگفته: "ویریز، زاک و اونه ماره بیگیر و به اسرائیله سرزمین واگرد، چون اوشانی کی قصده اونه جانده داشتیدی، بمردیدی." ^{۲۱} پس یوسف ویریشه، زاک و اونه ماره بیگفته و به اسرائیله سرزمین واگردسته. ^{۲۲} اما وختی بیسنوسته کی، آرخلائوس خو پتر هیروودیسه جا سر یهودیه میان حکومت کونه، بترسه اویه بیسه و چونکی خوابه میانی هشدار بیگفته بو، به سمته نواحی جلیل بوشو ^{۲۳} و در شهری به نام ناصره ساکنه بوسته. به آن ترتیب، انبیا کلام حقیقت پیدا کودیدی کی، بوگفته بیدی: "ناصری خواننده خواهه بوستن."

یحیی، مسیحه راهه همواره کونه

در اون روزان یحیایه تعمید دهنده ظهور بوکوده. اون در یهودیه بیابان موعظه کوده^۲ و گفتی: "توبه بوکونید، چونکی آسمانه پادشاهی نزدیکه بوسته!"^۳ یحیی همونی‌یه کی، اشعیایه نبی درباره اون گویه:

اونه صدا کی، در بیابان فریاد زنه:

«راهه خدا ره آماده کونید!»

اونه مسیره همواره کونید!»

یحیی لیباسی جه پشم شتر دوکوده و کمر بند چرمی خو کمر دبسته و اونه خوراک ملخ و عسل صحرائی بو. مردم جه اورشلیم و سراسره یهودیه و جه تمامی نواحی اطرافه رود اردن اونه ور شوئوندوبو^۴ و خوشأنه گوناخانه اعتراف کودیدی و رود اردن میان جه اونه دست تعمید گیفتیدی.

اما یحیی وختی خیلی‌ین جه فریسیان و صدوقیان بیده کی به اویه آمویده کی یحیی اوشأنه تعمید بده، اوشأنه بوگفته: "ای افعی زاکان! چی کسی شمره هشدار بده، جه غضبی کی در پیشه، بوگریزید؟^۵ پس میوه‌یی کی شایسته‌یه توبه‌یه، بأورید.^۶ به خودتأن نوگوئید «امی پتر ابراهیمه»، چونکی شمره گویم؛ خدا قادره جه آن سنگان، ابراهیمه ره زاکان بوجود بأوره.^۷ الآن تیشه به ریشه داران بزه بوبوسته. هر داری کی میوه خوب نده، ووه به و آتسه میانی تاوده خواهه بوستن.^۸ من شمره توبه وسین آبه امره تعمید دهم، اما اونی کی، جه بعده من آیه، جه من تواناتره کی، من حتی لایق نی‌یم اونه چاروقأنه جفته کونم. اون شمره روح‌القدس و آتسه امره تعمید خواهه دئن.^۹ اون خو چنگکه بدست داره و خو خرمنگاهه پاچه خواهه کودن و خو گندومه انباره میان ذخیره خواهه کودن. اما کاهه در آتشی کی، هرگز خاموشه نخواهه بوستن، خواهه تاوه‌دن."

عیسی تعمید

^{۱۰} اون وخت عیسی جه جلیل به رود آوردن بمو تا جه یحیی دست تعمید بیگیره.^{۱۱} ولی یحیی سعی بوکوده تا اونه جه آن کار بداره و عیسایه بوگفته: "منم کی، باید جه تو تعمید بیگیرم. الآن تو می ور آیی؟!"

^{۱۵} عیسی در جواب بوگفته: "اجازه بدن الآن اَطو ببه، چون شایسته‌یه کی، امان پارسائی‌یه به کمال فارسائیم." پس یحیی رضایت بده. ^{۱۶} وختی عیسی تعمید بیگفته، بی‌معطلی جه آب بیرون بمو. هو لحظه آسمان بازه بوسته و یحیی خدا روچه بیده کی، کبوتره مناستن فرود بمو و اونه رو قرار بیگفته. ^{۱۷} جه آن پس صدایی جه آسمان فارسه: "انه می عزیزه پسر کی، جه اون خوشنودم."

ع

عیسی امتحان بوستن

^۱ اون وخت روح، عیسایه به بیابان هدایت بوکوده تا ابلیس اونه وسوسه بوکونه. ^۲ عیسی شبانه روز در روزه بو و جه آن پس ویشته بو بوسته. ^۳ اون وخت "وسوسه کون" اونه ورجه بمو و بوگفته: "اگر خدا پسری، به آن سنگان بوگو نان ببه!" عیسی در جواب بوگفته: "بینویشته بو بوسته کی: «انسان فقط به نان زنده نی‌یه،

بلکی به هر کلامی زنده‌یه کی، خدا دهنه جه صادر ببه. »

^۴ جه آن پس ابلیس اونه به شهر مقدس برده و معبد لچکی سر بنه ^۵ و بوگفته: «اگر خدا پسری، خودته بیجیر تاود، چونکی بینویشته بو بوسته کی:

«تی وسین خو فرشته‌یانه دستور خواهه دتن
و اوشان تره خوشانه دستانه میان خواهده گیفتن،

مبادا تی پا به سنگی بوخوره.»

^۶ عیسی اونه جواب بده: "انم بینویشته بو بوسته داره کی:

«خداوند خدایه امتحان نوکون.»

^۸ آیار دیگر ابلیس اونه ایته کوهه لچکی سر برده و تمام حکومت‌های دنیا به با تمامه اوشانه شکوه و جلال عیسایه نشان بده ^۹ و بوگفته: "اگر می ورجه به خاک دکفی و مره پرستش بوکونی، اشان همه‌یه تره خواهه فدن." ^{۱۰} عیسی اونه بوگفته: "دوره بون، ای شیطان! چونکی بینویشته نهه:

«خداوند، خو خدایه پرستش بوکون

و فقط اونه خدمت بوکون.»

^{۱۱} اون وخت ابلیس اونه رها بوکوده و فرشته‌یان بمودی و اونه خدمت بوکودیدی.

عیسی خو خدمته شروع بوکوده

^{۱۲} چونکی عیسی پیشنوسته کی یحیی گرفتاره بوسته، به جلیل و اگردسته. ^{۱۳} جه آن پس ناصره یه ترکه کوده و به کفرناحوم بوشو و در اویه اقامت بوکوده. کفرناحوم دریاچه یه جلیله کنار بو و در نواحی زبولون و نفتالی واقع بو. ^{۱۴} اطویبی اشعیای نبی کلام حقیقت پیداکوده کی، بوگفته بو:

^{۱۵} زبولون و نفتالی،

دریا کناره میان، اوطرفه اُردن،

اجنبیانه جلیل،

^{۱۶} مردمی کی تاریکی میان بسر ببردیدی،

نور بزرگی بیده دی،

و اوشانی ره کی، مرگه سایه میانی زندگی کودیدی،

روشنایی بتابستی.

^{۱۷} جه اون وخت عیسی شروع به موعظه آن پیام بوکوده کی: "توبه بوکونید، چونکی آسمانه پادشاهی نزدیکه!"

عیسی اوّلین شاگردان

^{۱۸} وختی عیسی دریاچه جلیله کنار راه شواوندوبو، دو تا برآره بیده به نامهای شمعون معروف به پطرس و آندریاس کی، توره به دریا تاودیدی، چونکی ماهیگیره بیدی. ^{۱۹} اشانه بوگفته: "جه می دونبال بآئید کی، شمره مردمانه صیاد خواهم چاکودن." ^{۲۰} اوشان بی معطلی خوشأنه توره بنه دی و اونه دونبالسر با عجله بوشودی. ^{۲۱} وختی خو راهه ایدامه بده، دوتا برآر دیگرم یعنی یعقوب، زبیدی پسر و اونه برآر یوحنا یه بیده کی، خوشأنه پتر زبیده امره کرجی میانی ایسا بید و خوشأنه تورأنه آماده کودیدی. اوشانم دَخده و ^{۲۲} اشان بی معطلی کرجی و خوشأنه پتره وله کودیدی و جه اونه دونبالسر بوشودی.

مریضانه شفا

^{۲۳} به آن طریق، عیسی سرتاسر جلیل شویه و اشانه کنیسه یانه میان تعلیم دیه و خبره خوشه آسمانه پادشاهی یه موعظه کوده و هر جور درد و مرضه مردمه شفا دئه. ^{۲۴} پس اونه نام سرتاسر یهودیّه میان پییچسته و مردم همه تا مریضانه کی، به انواع مرض و درد دچار بودی، و اوشانی کی دیو داشتیدی

و غشيان و مفلوجانه اونه ورجه آوردیدی و عیسی اوشانه شفا دئه.^{۲۵} پس ایته پیله جماعت جه جلیل و دکاپولیس، اورشلیم و یهودیه و اوطرف اردن اونه دونبالسر بوشودی.

۵

کوه لچکی موعظه

^۱ وختی عیسی اون پیله جمعیته بیده، کوه سر بمو و بینشته. اون وخت اونه شاگردان اونه ورجه بمودی^۲ و عیسی شروع به اوشانه تعلیم دتن بوکوده و بوگفته:

^۳ خوش بحال اوشانی کی، در روح فقیرید،
چونکی آسمانه پادشاهی اوشانه شینه.

^۴ خوش بحال ماتمزده یان،
چونکی اوشان تسلی پیدا خواهده کودن.

^۵ خوش بحال صبوران،
چونکی اوشان زمینه به ارث خواهده بوردن.

^۶ خوش بحال گوشنگان و تشنگان عدالت،
چونکی اوشان ستره خواهده بوستن.

^۷ خوش بحال رحیمان،
چونکی اوشانه ره رحم خواهه بوستن.

^۸ خوش بحال پاکدیالان،
چونکی اوشان خدایه خواهده دتن.

^۹ خوش بحال صلح جویان،
چونکی اوشان خدا زاکان خوانده خواهده بوستن.

^{۱۰} خوش بحال اوشانی کی پارسایی وسین آزار دینیدی.
چونکی آسمانه پادشاهی اوشانه شینه.

^{۱۱} خوش بحال شومآن، اون وختی کی مردم شمره بخاطر من فُحش دهیدی و آزار رسانیدی و هر تا حرفه بدی به دروغ بر علیه شومآن بگیدی. ^{۱۲} خوش ببید و شادی بوکونید، چونکی شیمی آجر آسمانه میانی بزرگه. چونکی هجور پیامبرانی کی پیشتر جه شومآن بودیدی، آزار بدهدی.

نور و نمک

^{۱۳} شومآن جهانہ نمکید. اما اگر نمک خو خاصیتته جه دست بده، چطو شه باز اونه نمکی کودن؟ ده نیشه کاری کودن، جز آنکی اونه بیرون تاودن و مردم اونه پاماله کونیدی.

^{۱۴} شومآن جهانہ نورید. شهری یه کی، کوه لچکی سر بنا بوبوسته، نیشه قایمه کودن. ^{۱۵}

هیچکس چراغه روشنه نوکونه تا اونه کاسه جیر بنه. بلکی اونه چراغدانه رو نهه تا اونه نور اوشان همه تانه ره کی خانه درون ایسادی، بتابه. ^{۱۶} پس اجازه بدید شیمی نور مردمه ره بتابه تا شیمی کارانه نیکه بیدینیدی و شیمی پئر ره کی آسمانه دورون ایسا، ستایش بوکونیدی.

عهد عتیقه تحقّق

^{۱۷} گومآن نوکونید کی، بمودارم تا تورات و پیامبران نیویشته یه باطله کونم. نمودارم تا اوشانه باطله کونم، بلکی بمودارم تا اوشانه تحقّق ببخشم. ^{۱۸} چونکی براستی شمره گویم، تا آسمان و زمین جه بین نیشه، ایته نقطه یا همزه جه تورات هرگز جه میان نخواهه شوون، تا آنکی همه به انجام برسه. ^{۱۹} پس هر کی جه کوجه دانه حکمه آن احکامه بیشکینه و به دیگرانم هطو یاد بده، آسمانه پادشاهی میان، کوچیک به شمار خواهه آمون. اما هر کی آن احکامه اجرا بوکونه و اوشانه به دیگران یاد بده، اون در آسمانه پادشاهی میان بزرگ خوانده خواهه بوستن. ^{۲۰} چونکی شمره گویم، تا شیمی پارسایی جه فریسیان و علمای دینه پارسایی بزرگتر نیبه، هرگز به آسمانه پادشاهی نخواهیدی شوون.

خشم

^{۲۱} بیشنوسته اید کی به قدیمیان بوگفته دأریدی: «قتل نوکون، و هر کی قتل کونه، سزاواره محاکمه خواهه بوستن.» ^{۲۲} اما من شمره گویم، هر کی بر خودشه برأر خشم بیگیره، سزاواره محاکمه یه. و هر کی خو برأره «راقا» بگویم، سزاوار محاکمه در شورایه. و هر کی خودشه برأره احمق بوگویم، سزاواره آتش جهنمه. ^{۲۳} پس اگر مذبحه سر قربانی تقدیم کودن داری و به یاد باوری کی، تی برأر جه تی دست شاکی یه، ^{۲۴} تی هدیه یه مذبحه سر بنن و اوّل بوشون تی برأره آمره آشتی بوکون. جه آن پس بیأ و تی قربانی یه تقدیم بوکون. ^{۲۵} کسی کی تی جه شاکی یه و تره به محکمه بوره، تا وختی کی هنوز

اونه امره راهه میانی ایسائی، آشتی بوکون مبادا تره به قاضی بیسپره و قاضی تره تحویل نگهبان بده و به زندان دکفی.^{۳۶} براستی تره گویم کی، تا شاهی آخر اونه فاندی، جه زندان بیرون نخواهی آمون.

شهوت

^{۲۷} بیشنوسته‌اید کی بوگفته بوبوسته: «زنا نوکون.»^{۲۸} اما من شمره گویم؛ هر کی شهوته امره زنی‌یه فندره، هو لحظه خو دیله میان اونه امره زنا بوکوده.^{۲۹} پس اگر تی راسته چوم تره به گونا فکشه، اونه بیرون بأور و تاود دور! چونکی تی ره بهتره کی، عضوی جه تی اعضا نابوده به تا اونکی تی تمامه بدن به دوزخ دکفه.^{۳۰} و اگر تی راسته دست تره به گونا فکشه، اونه قطعه کون و تاود دور! چونکی تی‌ره بهتره جه آنکی عضوی جه تی اعضای بدن نابوده به تا اونکی تمام تی بدن به دوزخ تاوده بیه.

طلاق

^{۳۱} آجور بوگفته بوبوسته کی: «هر کی خو زنه طلاقه ده، باید اونه طلاق‌نامه فده.»^{۳۲} اما من شمره گویم، هر کی خو زنه به جز دیله خیانت در زناشویی طلاقه ده، باعث اونه زناکار بوستن به و هر کسی کی زنه مطلقه‌یه به زنی بیگیره، زنا کونه.

قسَم

^{۳۳} و باز بیشنوسته‌اید کی قدیمیانہ بوگفته بیدی کی: «تی قسَمه نیشکین، بلکی به قولهایی کی به خدا بده‌یی، وفا بوکون.»^{۳۴} اما من شمره گویم؛ هیچ وخت قسَم نوخوریده، نه به آسمان، چونکی خدا تخته پادشاهی‌یه،^{۳۵} و نه به زمین، چون اونه پاجیر کرسی‌یه، ونه به اورشلیم، چونکی شهره اون پادشاهه بزرگه.^{۳۶} و به شیمی سر قسَم نوخوریده، چونکی مویی نتأنید سفید و یا سیاه بوکونید.^{۳۷} پس شیمی «بله» همون «بله» بیه و شیمی «نه» همون «نه»، چونکی اضافه بر اون جه شیطانہ.

انتقام

^{۳۸} آنم بیشنوسته‌اید کی بوگفته بوبوسته: «چوم بجای چوم، و دندان بجای دندان.»^{۳۹} اما من شمره گویم، با شخصی کی شروره، رودرو نیسید. اگر کسی تی راسته دیمه سیلی بزه، تی اویته دیمم اونه ره و آگردان.^{۴۰} و هر وخت کسی بخوآهه تره به دادگاه فکشه و تی قبایه جه تو فیگیره، تی عبایم اونه فدن.^{۴۱} اگر کسی تره مجبور بوکونه کی، ایته فرسنگ اونه امره بیشی، دو فرسنگ اونه امره بوشو.^{۴۲} اگر کسی جه تو چیزی بخوآهه، اونه فدن و اگر کسی چیزی جه تو قرض بخوآهه، رو و آگردان.

دشمنانہ دوست داشتن

۴۳ بیشنوستہ اید کی بوگفته بویوستہ: «تی همسایہ یہ دوست بدار و تی دشمنہ آمرہ دشمنی بوکون.» ۴۴ اما من شمرہ گویم؛ شیمی دشمنانہ دوست بدارید و اوشانی یہ کی شمرہ آزار رسائیدی، دعای خیر بوکونید، ۴۵ تا شیمی پثرہ زاکان ببید کی آسمانہ میان ایسا۔ چونکی اون خو آفتابہ بدان و خوبانہ رہ تابانہ و خو بارشہ پارسایان و بدکارانہ رہ وارانہ. ۴۶ اگر فقط اوشانی یہ دوست بدارید کی شمرہ دوست داریدی، چی آجری خواہیدی داشتن؟ آیا حتیٰ باجگیرانم هجور نوکونیدی؟ ۴۷ و اگر تنها شیمی برآنہ سلام بوگوئیدی، چی برتری بر دیگران داریدی؟ مگر حتیٰ بت پرستانم هجور نوکونیدی؟ ۴۸ پس شومان کامل ببید، جوری کی شیمی آسمانی پثر کاملہ.

۶

صدقہ فدن

۱ ہوشیار ببید کی، شیمی پارسایی یہ مردمہ چومانہ ورجہ بجا ناویرید، بہ آن دلیل کی شمرہ ببیدیند۔ و گرنہ شیمی پثرہ ور کی آسمانہ میان ایسا، پاداشی نخواہیدی داشتن۔
۲ پس وختی کی صدقہ فدی، جار نزن، جوری کی ریاکاران کنیسہ یان و کوچہ یانہ میان کونیدی تا مردم اوشانہ تعریف بوکونیدی۔ براستی شمرہ گویم کی، اشان خوشانہ پاداشہ تمام فیگفته داریدی۔
۳ پس وختی تو صدقہ فدی، کاری بوکون کی، تی چپہ دست جہ اونچی کی تی راستہ دست کونہ، آگاہ نیبہ، ۴ تا تی صدقہ آشکار نیبہ۔ اون وخت پثری کی تی درونہ دینہ، ترہ پاداش خواہہ فدن۔

دعا

۵ وختی کی دعا کونی، ریاکارانہ مناستن نوبوستن کی، دوست داریدی کنیسہ یان و کوچہ یانہ سر ایسیدی و دعا کونیدی تا مردم اوشانہ ببیدیندی۔ براستی شمرہ گویم کی، اشان خوشانہ پاداشہ تمام فیگفته داریدی۔ ۶ اما تو وختی کی دعا کونی، تی اتاق بوشون، درہ دبد و تی پثرہ ورجہ کی تی درونہ دینہ، دعا بوکون۔ اون وخت پثری کی تی درونہ دینہ، ترہ پاداش خواہہ فدن۔
۷ هطو، وختہ دعا، جملا تہ تو خالی تکرار نوکونید، اوطویی کی بت پرستان کونیدی، چونکی فکر کونیدی بخاطرہ زیادی گفتن، اشانہ دعا مستجاب بہ۔ ۸ پس اشانہ مناستن نیبید، چونکی شیمی پثر پیشتر جہ اونکی جہ اون تقاضا بوکونیدی، شیمی احتیاجاتہ دانہ۔

۹ پس شومان اَطو دعا بوکونید:

ای آمی پتر کی در آسمانی،

تی نام مقدس بیه.

۱۰ تی پادشاهی بایه.

تی اراده هطو کی آسمانه میانی انجام به،

زمینه رویم انجام بیه.

۱۱ آمی روزانه نانه امروز امهره عطا بوکون.

۱۲ و آمی قرضانه ببخش،

جوری کی امان آمی قرضدارانه بخشیم.

۱۳ و امهره در آزمایش نوه آوردن،

بلکی جه اون شرور آزاده کون.

چونکی پادشاهی و قدرت و جلال، تا ابد تی شینه. آمین.

۱۴ چونکی اگر مردمه خطایانه ببخشید، شیمی آسمانی پتر هم شمره خواهه بخشن. ۱۵ اما اگر

مردمه خطایانه نبخشید، شیمی پترم شیمی خطایانه نخواهه بخشن.

روزه

۱۶ وختی کی روزه گیریدی، ریاکارانه مناستن تُرشرو نبیید، چون اوشان خوشانه دیمه رنگ و

رویه عوض کونیدی تا مردمه ورجه خوشانه روزه دار نیشان بدیدی. براستی شمره گویم کی خوشانه

تمامه پاداشه فیگیتیدی. ۱۷ اما وختی تو روزه گیری، تی سره روغن بزن و تی دیمه بوشور ۱۸ تا تی

روزه مردمه ره معلوم نییه، بلکی تی پتره ره کی در نهانه. و تی پتره نهان بین تره پاداش خواهه فدن.

گنج در آسمان

۱۹ زمینه رو گنج جمعه نوکونید! جایی کی بید و زنگ ضرر رسانه و دزد اونه بدوزانه. ۲۰ بلکی

شیمی گنجه آسمان میانی جمعه کونید، اویه کی بید و زنگ ضرر فائرسانه و دزدان

دزدی نوکونیدی. ۲۱ چونکی تی گنج هر جا ایسا، تی دیکم اویه ایسا.

^{۲۲} چوم، بدنه چراغه! اگر تی چوم سالم ببه، تمامه تی وجود روشن خواهه بوستن. ^{۲۳} اما اگر تی چوم فاسد ببه، تمام تی وجوده ظلمت خواهه گیفتن. پس اگر نوری کی تی میان ایسه ظلمت ببه، چی بیله ظلمتی خواهه بوستن!

^{۲۴} هیچکس دو تا اربابه خدمت نتأنه کودن، چونکی یا جه ایته نفرت خواهه داشتن، و دیگری یه محبت خواهه کودن، و یا تحت اختیاره ایته خواهه بوستن و دیگری یه خوار خواهه ایشمردن. نتأنید هم خدایه بنده ببید و هم پوله بنده.

زندگی بدون نیگرانی

^{۲۵} پس شمره گویم کی، نیگرانه شیمی زندگی نبید کی چی بخوریدی یا چی بنوشیدی، و نه نیگرانه شیمی تن ببید کی چی دوکونید. آیا زندگی جه خوراک و تن جه پوشاک مهمتر نی یه؟ ^{۲۶} پرنده یانه آسمانه فندرید کی نه کاریدی و نه درو کونیدی و نه انباره میانی ذخیره کونیدی و شیمی آسمانی پتر اوشانه روزی فده. آیا شومآن جه اوشان با ارزشتر نی ایدی؟ ^{۲۷} جه شومآن کیه کی بتأنه نیگرانیه آمره ساعتی به خو عمر اضافه بوکونه؟

^{۲۸} و چرأ لیباسه ره نیگرانیدی؟ صحرا میان سوسنانه فندریدی کی چطو رشد کونیدی؛ نه زحمت کشیدی ونه بافیدی. ^{۲۹} شمره گویم کی حتی سلیمانم خو تمامه شکوه و جلاله آمره مثل ایته جه اوشان آراسته نوبوسته. ^{۳۰} پس اگر خدا صحرا علفه کی، امروز ایسأ و فردا تنوره میانی تاوده به، آجور پوشانه، آیا شمره به مراتب بهتر نخواهه پوشانن، ای سست ایمانأن؟!

^{۳۱} پس نیگران نبید و نوگوئید چی بوخوریم و یا چی بنوشیم و یا چی دوکونیم. ^{۳۲} چونکی اقوامی کی جه خدا دوریدی، در فکره آجور چیزأندی. اما شیمی آسمانی پتر دانه کی به همه أشان احتیاج دأریدی. ^{۳۳} بلکی اوّل بدونبال خدا پادشاهی و انجامه اونه اراده ببید، اون وخت أشان همه شمره عطا خواهه بوستن. ^{۳۴} پس نیگران فردا نبید، چونکی فردا خو نیگرانی یه خواهه داشتن. امروزه مشکلات امروزه ره کافی یه!

۷

دیگرانه محکوم کودنه بدی

۱ داوری نوکونید تا شیمی ره داوری نیبه. ۲ چونکی هطو کی دیگرآنه داوری کونیدی، شیمی ره داوری خواهه بوستن و همون پیمانہ آمره کی وزن کونیدی، شیمی ره وزن خواهه کودن. ۳ چرا تلاش پارهیه تی برآره چومه میان دینی، اما جه تیری کی تی چومه میان داری، غافل؟ ۴ چطو تانی تی برآره بوگویی؛ «بَس، تلاش پارهیه تی چوم جه بیرون بأورم،» در حالی کی ایتہ تیر تی چومه میان داری؟ ۵ ای ریاکار، اول تیره تی چوم جه بیرون بأور، اون وخت بہتر خواهی دکن تا تلاش پارهیه تی برآره چومه جه بیرونہ کونی.

۶ اونچی مقدسہ، سگانه فنید و شیمی مرواریدآنه خوکانہ ورجہ تأنودید، نوکونہ کی اوشانہ پامالہ کونید و واگردیدی و شمرہ تیکہ - پاره کونیدی.

بخوآہید، وامجید، بوکوبید

۷ بخوآہید کی شمرہ خواہدہ فدن. وامجید، کی پیدا خوآہیدی کودن. بکوبید، کی در، شیمی رو واکودہ خواہہ بوستن. ۸ چونکی هر کی بخوآہہ، بدست آورہ و هر کی وامجہ، پیدا کونہ وهرکی بوکوبہ، در اونہ ره واکودہ بہ. ۹ جه شومان کویتہ اونہ پسر جه اون نان بخوآہہ، اونہ سنگ فدہ؟ ۱۰ یا اگر ماہی بخوآہہ، اونہ مار فدہ؟ ۱۱ در حالی کی شومان با ہمہیہ شیمی بدطیبتی دانیدی کی باید شیمی زاکانہ، ہدایای خوبی فدید، پس چقدر بیشتر شیمی پتر کی آسمانہ میان ایسا، بہ اوشانی کی جه اون بخوآہد، ہدایای خوب خواہہ فدن. ۱۲ پس مردمہ آمرہ، ہجور رفتار بوکونید کی، خوآہیدی شیمی آمرہ رفتار بوکونیدی. آنہ خلاصہیہ تورات و انبیاء نوشتہ یان.

راہ حیات

۱۳ جه در تنگ وارد ببید، چونکی گشادہ اون در و پهنہ اون راہی کی بہ ہلاکت فکشہ بہ. و اوشانی کی واردہ اون بیدی، زیادیدی. ۱۴ اما تنگہ اون در و سختہ اون راہی کی بہ حیات فکشہ بہ و اونہ پیدا کونندہ یان کمیدی.

درخت و اونہ میوہ

۱۵ جه پیامبرآنہ دروغین دوری بوکونید. اوشان گوسفندہ لباسہ میان شیمی ورجہ آیدی، اما در باطن گرگ درندہ بیدی. ۱۶ اوشانہ جه اوشانہ میوہ یان خوآہیدی شناختن. آیا انگورہ جه بوتہ خار و انجیرہ جه علفہ ہرز چیندہ؟ ۱۷ بہ ہہ طریق هر درختہ خوب میوہیہ خوب دہہ، اما درختہ بد، میوہیہ

بد. ^{۱۸} درخته خوب نتأنه میوهیه بد بده و درخت بدم نتأنه میوهیه خوب بأوره. ^{۱۹} هر تا درختی کی میوهیه خوب نده، ووهبه و آتسه میانی تاوده به. ^{۲۰} پس اوشأنه جه اوشأنه میوهیان خواهیدی شناختن.

^{۲۱} نه هر کی مره «می سرور، می سرور» دخوانه، آسمانه پادشاهی میان راه پیدا کونه، بلکی تنها اونی کی می پیره ارادهیه کی در آسمانه، بجا بأوره. ^{۲۲} در اون روز خیلیین مره خواهده گفتن: «آمی سرور، آمی سرور، آیا تی نامه امره نبوت نوکودیمی؟ آیا تی نامه امره معجزاته زیادی انجام نده ئیمی؟» ^{۲۳} اما من اوشأنه آشکارا خواهم گفتن: «هرگز شمره نشناخته دارم، جه من دوره بید، ای بدکاران!»

معمار دانا و معمار نادان

^{۲۴} پس هر کی می آن حرفأنه بیشنوه و به اوشأن عمل بوکونه، مرده دانایی مناستنه کی، خوخانه یه سنگه سر بنا بوکوده. ^{۲۵} وختی وأرش ببارسته و سیل جاری بوبوسته و باد بمو و بر اون خانه زور بأورده، خراب نوبوسته چونکی اونه پایه سنگه رو ایسا بو. ^{۲۶} اما هرکی می حرفأنه بیشنوه و به اوشأن عمل نوکونه، مرده نادانی یه مناستنه کی خوخانه یه شنه رو بنا بوکوده. ^{۲۷} وختی وأرش ببارسته و سیل جاری بوبوسته و باد بمو و بر اون خانه زور بأورده، ویرانه بوسته و اونه ویرانی بزرگ بو!

^{۲۸} وختی عیسی آن حرفأنه تمام کوده، مردم جه اونه تعلیم در تعجب بودیدی، ^{۲۹} چونکی با اقتدار تعلیم دئه، نه مثل اوشأنه علمای دین.

۸

جذامی یه شفا

^۱ وختی عیسی جه کوه بیجیر بمو، جمعیت زیادی اونه دونبالسر روانه بوستیدی. ^۲ در آن وخت ایته مرده جذامی اونه ورجه بمو و در برابر اون زانو بزه و بوگفته: "ای آقا، اگر بنخواهی تانی مره جه جذام پاکه کونی." ^۳ عیسی خو دسته درازه کوده، اونه لمس بوکوده و بوگفته: "خواهم، پاکه بون!" هو لحظه اونه جذام پاکه بوسته. ^۴ جه آن پس عیسی اونه بفرماسته: "هوشیار بوبون کی، در آن باره کسی یه چیزی نوگویی، بلکی بوشون خودته به کاهن نشان بدن و هدیه یی کی موسی امر بوکوده، تقدیم بوکون تا اوشأنه ره گواهی بیه.

ایمانه نظامی رومی

^۵ وختی عیسی وارد کفرناحوم بوبوسته، ایتنه نظامی رومی اونه ورجه بمو و التماس امره ^۶ اونه بوگفته: "ای آقا، می غلام افلیجه و خانه میان خوفته و سخت درد کشنداره." ^۷ عیسی بوگفته: "من ایم و اونه شفا دهم." ^۸ نظامی جواب بده: "ای آقا، من لایق آن نی‌یم کی تو می خانه بایی. فقط یه کلام بگو و می غلام شفا پیدا خواهه کودن." ^۹ چونکی من خودمم مردی ایسم زیره فرمان. سربازانی‌یم زیر می فرمان دآرم. ایتنه یه بوگویم، «بوشو،» شه و دیگری یه بوگویم، «بیأ،» آیه. به می غلام بوگویم، «آنه انجام بدن،» انجام دهه. ^{۱۰} عیسی وختی اونه حرفانه بیشنوسته، تعجب بوکوده و به کسانی کی اونه دونبالسر آمویده، بوگفته: "براستی شمره گویم کی، آجور ایمان حتّی اسرائیله میانی‌یم نیده دآرم. ^{۱۱} و شمره گویم کی خیلی ین جه شرق و غرب خواهده آمون و آسمانه پادشاهی میان، ابراهیم واسحاق و یعقوبه امره سفره‌سر خواهیدی نیشن، ^{۱۲} اما آن پادشاهی زاکان به تاریکیه بیرون تاوده خواهیدی بوستن، جایی کی گریه و دندان سربه‌سر سائیده خواهه بوستن!" ^{۱۳} جه آن پس به اون نظامی بوگفته: "بوشون! طبق تی ایمان به تو فده به." در هو لحظه اونه غلام شفا پیدا کوده.

شفای پطرسه زن مار و خیلی ینه دیگر

^{۱۴} وختی عیسی پطرسه خانه بوشو، اونه زن‌ماره بیده کی، تب بوکوده‌بو و خوفته. ^{۱۵} عیسی اونه دسته لمس بوکوده و اونه تب قطعه بوسته. پس اون ویریشته و شروع به پذیرائی جه عیسی بوکوده. ^{۱۶} غروب وخت خیلی جه دیوزده‌یان اونه ورجه بأوردیدی و اون خو کلامه امره، ارواحه جه اوشان دوره کودیدی و همه تا مریضان شفا پیدا کودیدی. ^{۱۷} به آن صورت، پیشگوئی اشعیای نبی حقیقت پیدا کوده کی:

اون آمی ضعفانه فگرفته

و آمی مرضانه حمل بوکوده.

پاداشه پیروی جه عیسی

^{۱۸} وختی عیسی بیده کی گروه زیادی اونه ورجه جمعه بوستیدی، آمر بفرماسته: "اوپرف دریاچه بیشیم." ^{۱۹} اونوخت ایتنه جه علمای دین اونه ورجه بمو و بوگفته: "ای استاد، هر جا بیشی، تره پیروی خواهم کودن." ^{۲۰} عیسی جواب بده: "روباهان لانه دآرد و مرغانه هوا آشیانه، اما انسانه پسر جا ناره خو

سره بنه. " ۲۱ ایته شاگرده دیگر عیسایه بوگفته: "ای آقا، اول اجازه بدن تا بشم می پیره دفنه کونم. " ۲۲ اما عیسی اونه بوگفته: "مره پیروی بوکون و ولن مرده یان، خوشأنه مُرده یانه دفنه کوند.

توفانه آرام کودن

۲۳ جه آن پس عیسی کرجی یه سواره بوسته و اونه شاگردان اونه دونبالسر بوشودیدی. ۲۴ ایدفعه ئی توفانه شدیددی اوشأنه بیگفته، جوری کی نزدیک بو کولاک کرجی یه غرقه کونه. اما عیسی خوفته بو. ۲۵ پس شاگردان بمودیدی و عیسایه بیداره کودیدی و بوگفتیدی: "ای آقا، چیزی نمأنسته غرقه بیم؛ آمره نجات بدن!" ۲۶ عیسی جواب بده: "ای کم ایمانان، چرا أجور بترسأیدی؟" جه آن پس ویریشته و باد و کولاکه نهیب بزه و آرامشه کامل حکمفرما بو بوسته. ۲۷ اونوخت شاگردان تعجبه آمره جه همدیگر واورسده: "آن چی جور آدمی یه؟ حتی باد و کولاکم جه اون دستور فیگیریدی!"

شفای دوتا مرد دیوبزه

۲۸ وختی کی به ناحیه یه "جدره" کی، او طرفه دریاچه واقع بو، فأرسدی، دوتا مرد دیوبزه یه کی جه قبرستان بیرون شوئوندوبود، به اوشأن برخورد بوکودیدی. اون دوتا به قدری وحشی بودیدی کی هیچکس نتأنسته جه او راه عبور بوکونه. ۲۹ اوشأن فریاد بزدی: "تو آمی آمره چی کار داری، ای خدا پسر؟ آیا بموداری پیشتر جه وخته قرار آمره عذاب بدی؟" ۳۰ کمی جه اوشأن دورتر خوکه گلّه مشغول چرا بو. ۳۱ دیوان التماس کونان عیسایه بوگفتیدی: "اگر بیرونه کونی، خوکه گلّه درون روانه کون." ۳۲ عیسی اوشأنه بوگفته: "بیشید!" دیوان بیرون بوشودیدی و خوکانه میان بوشودی و تمامه گلّه جه تپه سراجیره بوستیدی و هجوم ببردیدی دریاچه درونی و آبه میان هلاکه بوستیدی. ۳۳ خوکبانان فرار بوکودیدی و به شهر بوشوئیدی و تمام آن واقعه یه، از جمله جه اونچی کی اون دیوزده یانه ره رخ بده بو، و آگویا بوکودیدی. ۳۴ جه آن پس تمامه مردمه شهر، عیسی دئنه ره بیرون بمودیدی و وختی اونه بیدیدی، جه اون التماس بوکودیدی کی اون محلّه ترکه کونه.

۹

افلیجه شفا

۱ پس عیسی کرجی یه سواره بوسته و به او طرف دریاچه خودشه شهر بوشو.

اَوَن وخت مرده افلیجی‌یه کی تخته رو خوفته بو، اونه ورجه بأوردیدی. عیسی چون اشأنه ایمأنه بیده، افلیجه بوگفته: "تی دیله قوی بوکون، ای زأك، تی گوناهاُن آمرزیده بوبوسته!"^۳ در آن وخت بعضی جه علمای دین خوشأنه بوگفتیدی: "آن مرد کفر گوئیه!"^۴ عیسی اوشأنه فکره بخوانده و بوگفته: "چراُ آن فکره پلیده شیمی دیله میانی راه دهیدی؟^۵ کویته گفتن آسانتره؛ آنکی «تی گوناهاُن آمرزیده بوبوسته» یا آنکی «ویریز و راه بوشو»؟^۶ الآن برای آنکی بدأنید کی انسانه پسر زمینه رو اقتداره آمرزشه گوناهاُنه دأره. . . افلیجه بوگفته: "ویریز، تی تخته اوسن و بخانه بوشو."^۷ اَوَن مرد ویریشته و بخانه بوشو.^۸ وختی مردم آن ماجرایه بیدیدی، بترسه‌ایدی و خدایی‌یه کی آجور قدرت انسانه ببخشه دأره، پرستش بوکودیدی.

دعوتَه جه مَتّی

^۹ وختی عیسی اوئیه‌یه ترکه کودی، مردی‌یه بیده کی اونه نام مَتّی بو. متی مالیاتخانه میأن نیشته بو. اونه بوگفته: "جه می دونبال بیأ!" متی ویریشته و جه اونه دونبالسر بوشو.

^{۱۰} ایروز عیسی مَتّی خانه میأن سفره‌سر نیشته بو کی، خیلی جه باجگیران و گوناهاکاران بمودی، عیسی و اونه شاگردأنه آمره همسفره بوبوستیدی.^{۱۱} وختی فریسیان آنه بیده‌دی، به اونه شاگردأن بوگفتیدی: "چراُ شیمی استاد باجگیران و گوناهاکارانه آمره غذا خوره؟"^{۱۲} وختی عیسی آنه بیشنوسته، بوگفته: "مریضأنه‌ده کی به طیب احتیاج دأریدی، نه سالمأن.^{۱۳} بیشید و معنی آن کلامه بفهمید کی، «رحمت خواهم، نه قربانی.» چونکی نمودأرم تا پارسایأنه به توبه دعوت بوکونم، بلکی بمودأرم تا گوناهاکارانه دعوت بوکونم."

سوال در مورد روزه

^{۱۴} اَوَن وخت یحیی شاگردأن، عیسی ورجه بموئیدی و بوگفتیدی: "چراُ أمأن و فریسیان روزه گیریمی، ولی تی شاگردأن روزه نیگیدی؟"^{۱۵} عیسی جواب بده: "آیا امکان دأره داماده ریفقأن تا زمانی کی، داماد اشأنه آمره ایسأ، عزاداری بوکونیدی؟ اما زمانی فأرسه کی داماده جه اشأن فیگیریدی، اونوخت روزه خواهیدی گیفتن.^{۱۶} هیچکس تازه پارچه‌یه به کهنه لباس وصله نزنه، چونکی وصله جه لباس گنده‌به و پاره‌گی بدتره‌به.^{۱۷} و تازه شرابم کهنه دَبّه میأن دونکونیدی، چونکی دَبّه‌یان پاره‌به و شراب فیوه و دَبّه‌یان جه بین شه. تازه شرابه تازه دَبّه‌یأنه میأن دوکونیدی تا هر دوتأ سالم بمأنیدی.

زنی کی دچار خونریزی بو

^{۱۸} در همون حالی کی عیسی آن حرفانه کره اوشانه ره زئه، ایتہ جه رئیسان اونه ورجہ بمو و در برابر اون زانو بزہ و بوگفته: "می دختر هه الآن بمرده. با آن حال بیأ وتی دستہ اونه رو بنن کی زندہ خواہہ بوستن." ^{۱۹} عیسی ویریشته و خو شاگردانه آمرہ اونه آمرہ بوشو. ^{۲۰} در او وخت، زنی کی دوازده سال جه خونریزی رنج برده، جه پشت سر عیسیایہ نزدیک بوسته و اونه ردا لبہیہ لمس بوکودہ. ^{۲۱} اون خودشه بوگفته بو: "اگر حتّی به اونه ردایم دست بزئم، شفا پیدا خواہم کودن." ^{۲۲} عیسی وأگردسته، اونه بیدہ وبفرماسته: "ای دختر، تی دیلہ قوی بوکون. تی ایمان ترہ شفا بدہ دأرہ." او لحظہ، اون زن شفا پیدا کودہ. ^{۲۳} وختی کی عیسی اون رئیسہ خانہ میانی وارده بوسته، نوحہ خوانان و کسانی یہ بیدہ کی کرہ شیون کودن دأریدی. ^{۲۴} بفرماسته: "بیرون بیشید. دختر نمرده، بلکی خوفته." اما اوشان اونه ره خندہ بوکودیدی. ^{۲۵} وختی مردمہ بیرونہ کودیدی، عیسی وارده بوسته و دخترہ دستہ بیگفته و دختر ویریشته. ^{۲۶} آن ماجرا خبر بہ سرتاسرہ اون منطقہ پخشہ بوسته.

شفای دوتا کور و ایتہ لال

^{۲۷} وختی کی عیسی اون محلّہیہ ترکہ کودہ، دوتا مرد کور با عجلہ اونه دونبالسر شوئوندوبود و فریاد زئیدی: "ای داوودہ پسر، آمرہ رحم بوکون!" ^{۲۸} وختی عیسی بخانہ بوشو، اون دوتا مرد اونه ورجہ بمودی. عیسی جه اوشان واورسہ: "ایا ایمان دأریدی کی تائم آن کارہ انجام بدم؟" جواب بدہدی: "بلہ، ای آقا." ^{۲۹} جه آن پس عیسی اوشانه چومانہ لمس بوکودہ و بوگفته: "طبق شیمی ایمان، شیمی ره انجام بہ."

^{۳۰} اون وخت اوشانه چومان بازہ بوسته. عیسی اوشانه اصرار آمرہ، امر بفرماسته: "مراقب ببید کی کسی جه آن ماجرا آگاہ نیہہ." ^{۳۱} اما اوشان بیرون بوشودی و اونه تمام اون حوالی درون معروفہ کودیدی.

^{۳۲} در همون حالی کی اوشان بیرون شوئوندوبود، مردہ دیوبزہئی کی لال بو، عیسی ورجہ بأوردیدی. ^{۳۳} وختی عیسی دیوہ جه اون بیرونہ کودہ، اون مردہ لالہ زبان واوستہ. مردم با تعجب گفتیدی: "اسرائیلہ میانی هیچوقت چنین چیزی رخ ندہ دأرہ!" ^{۳۴} اما فریسیان بوگفتیدی: "اون دیوانہ بہ کمکہ رئیس دیوان بیرونہ کونہ."

کارگران کمد

^{۳۵} عیسی در همه تأ شهران و روستایان چرخسته و اوشانه کنیسه‌یانه میان تعلیم دیه و خبره خوشه آسمانه پادشاهی‌یه موعظه کوده و هر تأ درد و مریضی‌یه شفا دیه. ^{۳۶} و وختی شلوغی‌یه جمعیته بیده، اونه دیل اوشانه ره سوخته، چونکی مثل گوسفندانیه بی چوپان پریشانحال و درمانده بودی. ^{۳۷} پس خو شاگردانه بوگفته: "محصول زیاده، ولی کارگر کم. ^{۳۸} پس، جه صاحبه محصول بخوآهیدی تا کارگرانی برای درو خو محصول اوسه کونه."

۱۰

دوازده شاگرد رسالت

^۱ اونوخت عیسی خو دوازده تأ شاگرده خو ورجه دخد و به اوشان اقتدار فده تا ارواح پلیده بیرونه کونیدی و هر تأ درد و مریضی‌یه شفا بدیدی. ^۲ آنه اون دوازده تأ رسوله نام: اول شمعون معروف به پطرس و اونه برار آندریاس؛ یعقوب زبدی پسر و اونه برار یوحنا؛ ^۳ فیلیپس و برتولما؛ توما و متای باجگیر؛ یعقوب حلفای پسر و تدای؛ ^۴ شمعون غیور و یهودای اسخریوطی کی عیسی‌یه به دشمن تسلیم بوکوده.

^۵ عیسی آن دوازده نفر اوسه کوده و به اوشان بفرماسته: "غیر یهودیانه ورجه نیشید و به هیچکدام جه شهرهای سامریانم وارده نیبید. ^۶ بلکی بیشید گوسفندانیه گمشده قومه اسرائیل ورجه. ^۷ وختی کی شیدی، آن پیامه موعظه بوکونیدی کی آسمانه پادشاهی نزدیکه. ^۸ مریضانیه شفا بدید، مُرده‌یانه زنده بوکونید، جذامیانه پاکه کونید، موفت پیدا کوده‌ایدی، موفتم فدید. ^۹ هیچ طلا یا نقره یا مس شیمی کمربندانیه میان شیمی امره نوبورید. ^{۱۰} و شیمی سفره ره بوقچه، یا پیرهن اضافه، یا چاروق، یا چوبدستی اونسانید، چونکی کارگر مستحقه خودشه مزده. ^{۱۱} به هر تأ شهر یا روستایی کی وارده بیدی، آدم خوب پیدا کونید و تا زمانی کی اون شهر میان ایسائیدی، اونه خانه میان بیسید. ^{۱۲} وختی وارد خانه ایی بیدی، بوگوئید، «سلام بر شومان.» ^{۱۳} اگر اون خانه لایق بیه، شیمی سلام بر اوشان قرار گیره و اگر نه، بر شومان واگرده. ^{۱۴} اگر کسی شمره قبول نوکونه و به شیمی حرفان گوش نده، وختی کی اون خانه یا شهره خوآهیدی ترکه کونید، شیمی پا خاکه بوتوکأنید. ^{۱۵} براستی شمره گویم کی در روز داوری، تحمّل مجازات برای سُدوم و عموره آسانتر خواهه بوستن تا برای اون شهر.

^{۱۶} من شمره گوسفندانہ مناستن، گرگانه میان اوسه کونم. پس مارہ مناستن ہوشیار ببید و کبوترہ مناستن سادہ. ^{۱۷} مردمہ ورجہ شیمی ہوا را بدارید. اوشان شمرہ بہ محکمہ خواہدہ ایسپردن و در خوشانہ کنیسہیان میان پایی خواہدہ زئن. ^{۱۸} بخاطر من شمرہ والیان و پادشاہانہ ورجہ خواہدہ خوردن تا در برابر اوشان ودر میان قومہای جہان شہادت بدیدی. ^{۱۹} اما وختی شمرہ تسلیم بوکودیدی، نیگران نبیدی کی چطو یا چی بوگوئیدی. در اونوخت اونچی کی باید بوگوئیدی، بہ شومان عطا خواہہ بوستن. ^{۲۰} چونکی شومان گویندہ نیایدی، بلکی شیمی پثرہ روحہ کی جہ شیمی زبآن حرف خواہہ زئن. ^{۲۱} برار برارہ و پثر، خو زاکہ تسلیمہ مرگ خواہہ کونن. زاکان بر علیہ خوشانہ پثر و مار خواہدہ ویریشن و اوشانہ قتل وسیلہیہ فراہم خواہدہ کونن. ^{۲۲} و تمامہ مردم می نامہ وسین جہ شومان متفّر خواہدہ بوستن. اما ہر کی تا بہ آخر پایدار بمانہ، نجات پیدا خواہہ کونن. ^{۲۳} وختی ایتہ شہر درونی شمرہ آزار فأساند، بہ ایتہ شہر دیگر بیشید. براستی شمرہ گویم کی پیشتر جہ اونکی بتانید بہ ہمہ تانہ شہران اسرائیل بیشید، انسانہ پسر خواہہ آمون.

^{۲۴} شاگرد جہ خودشہ استاد سرترنیہ و غلام جہ خودش ارباب بالاترنیہ. ^{۲۵} شاگرد کافیہ کی فقط خو آستادہ مناستن بہ و غلام شبیہ خودشہ ارباب بہ. اگر خانہ رئیسہ بعزبول دَخَدَد، افراد دیگرہ خانہیہ چی خواہدہ دَخَدَن؟

^{۲۶} پس، جہ اوشان نترسید. ہیچ چیزہ قایمہ بوستہای نَنہ کی آشکار نہ و ہیچ چیز سَر بنہای نَنہ کی آشکار نہ. ^{۲۷} اونچی کی شمرہ تاریکی میان بوگفتم، روشنایی میان بوگوئید و اونچی کی شیمی گوشہ میان بوگفتمہ بوبوستہ، جہ بامان جور اعلام بوکونید. ^{۲۸} جہ افرادی کی جسمہ کوشیدی اما قادر بہ کوشتنہ روح نیایدی، نترسید؛ جہ اون بترسید کی قادرہ ہم شیمی روحہ و ہم شیمی جسمہ جہنمہ میانی ہلاک کونہ. ^{۲۹} آیا دو تا چیچینی بہ ایتہ پول سیاہ بفروش نیشہ؟ با آن ہمہ حتی ایتہ چیچینی ہم بدون اجازہ شیمی پثر زمینہ رو نکفہ. ^{۳۰} حتی شیمی سرہ میوان ہمہ تا بیشماردہ بوبوستہ. ^{۳۱} پس نترسید، چونکی شیمی ارزش بیشتر جہ ہزارتا چیچینیہ.

^{۳۲} ہر کی مردمہ ورجہ مرہ اقرار بوکونہ، منم می پثر ورجہ کی آسمانہ میانی ایسا، اونہ اقرار خواہمہ کونن. ^{۳۳} اما ہر کی مرہ مردمہ ورجہ انکار بوکونہ، منم اونہ می پثرہ ورجہ کی آسمانہ میانی ایسا، انکار خواہم کونن.

^{۳۴} گومان نوکونید کی بمودارم تا صلحہ بہ زمین بأورم؛ نمودارم تا صلح بأورم، بلکی بمودارم تا شمشیر بأورم! ^{۳۵} چون بمودارم تا:

«پسره بر پُتر،

دختره بر مار و

عروس بر مرده مار ویریزانم.

^{۳۶} هر کسه دشمن، جه خودشه اهل خانه خواهه بوستن. «

^{۳۷} هرکی خو پُترو ماره بیشتر جه من دوست بدآره، مره لایق نی‌یه؛ و هر کی خو پسر یا دختره بیشتر جه من دوست بدآره، مره لایق نی‌یه. ^{۳۸} هر کی خوصلیبه نیگیره و جه می دونبال نأیه، مره لایق نی‌یه. ^{۳۹} هر کی بخواهه خو جانه بدآره، اونه جه دست خواهه دَنَن و هر کی خوجانه بخاطر من جه دست بده، اونه حفظ خواهه کودن.

^{۴۰} هرکی شمره قبول بوکونه، مره قبول بوکوده و هر می مره قبول بوکوده، می اوسه کوده‌یه قبول بوکوده دآره. ^{۴۱} هر کی پیامبری‌یه بخاطر آنکی پیامبره، قبول بوکونه، پاداشه پیامبری خواهه گیفتن. و هر کی شخصه پارسایی‌یه بخاطر آنکی پارسایه، قبول بوکونه، پاداشه شخص پارسایه خواهه گیفتن. ^{۴۲} هر کی به آن کوجه‌دانن، بخاطر آنکی می شاگردده، حتّی ایته جام آب سرد فده، براستی شمره گویم کی بی پاداش نخواهه مناستن.

۱۱

عیسی حرفان در مورد یحیای تعمید دهند

^۱ بعد از اونکی عیسی آن دستوراته خو دوازده‌تا شاگرد بده، جه او‌یه به شهرهای دیگر بوشو تا تعلیم بده و موعظه بوکونه. ^۲ وختی یحیی زندانه میانی، مسیح کارانه وصفه بیشناوسته، خوشاگردانه اونه ورجه اوسه کوده ^۳ تا واورسیدی: "آیا تو اونی کی بایستی بموبه، یا منتظر دیگری بییم؟" عیسی در جواب بوگفته: "بیشید واونچی کی دینیدی و ایشنویدی، یحیایه و آگویا بوکونیدی؛ کی هُوران بینا بیدی وشلان راه شیدی، جذامیان پاکه بیدی، کران ایشنویدی، مُرده‌یان زنده بیدی و فقیرانه بشارت دهیدی. ^۴ خوش بحال کسی کی جه من نلغزه."

^۵ بعد از اونکی یحیی شاگردان شوئوندید، عیسی در مورد یحیی شروع به حرف زتن بوکوده و جماعته بوگفته: "دئنه چی چیزی ره به بیابان بوشوبیدی؟ برای دئنه نی‌یی کی جه باد تکان خوره؟ اگر نه، پس دئنه چی ره بوشوبیدی؟ برای دئنه کسی کی لباسه لطیف دوکوده؟ اوشانی کی لباسه لطیف

دو کونہ دہ پادشایانہ کاخہ میان ایسد۔^۹ پس برای دثنہ چی بوشویدی؟ پیامبر دثنہ رہ؟ بلہ، شمرہ گویم کی یحیی جہ پیامبرم پیلہ ترہ۔^{۱۰} چونکی اون همونی ایسا کی دربارہ اون بینویشتہ بوبوستہ دأرہ:

«الان، می رسوله پیشتر جہ تو اوسہ کونم،

تا تی راہہ تی پا جلو هموارہ کونہ.»

^{۱۱} براستی شمرہ گویم کی جہ یحیی تعمید دهنده پیلہ ترجہ مار بدونیا نمودأرہ، اما آسمانہ پادشاهی میان کوجہ دأنہ جہ اون پیلہ ترہ۔^{۱۲} جہ یحیی تعمید دهنده تا الآن، آسمانہ پادشاهی قدرت آمرہ پیش شوئودرہ، اما ظالمان بر اون ظلم و جفا کونده۔^{۱۳} چونکی همه تا انبیا و تورات تا زمان یحیی نبوت کودیدی۔^{۱۴} و اگر بخوآهید قبول بوکونید، یحیی همون الیاسہ کی بایستی بموبہ۔^{۱۵} ہر کی گوش ایشنوہ، بیشنوہ۔

^{۱۶} آن نسلہ بہ چی تشبیہ بوکونم؟ زاکأنہ مناستندی کی بازارہ میان نیشندی، خوشأن همبازیان گویدی:

« شیمی رہ نی بزہ ئیمی، نرقصہ ایدی؛

مرثیہ بخواندیمی، شیمی سینہ سرہ نزہ ایدی.»

^{۱۸} چرا کی یحیی بمو کی نہ می خورہ و نہ نوشہ، گویدی: «دیو دأرہ۔»^{۱۹} انسانہ پسر بمو کی خورہ و نوشہ؛ گویدی: «مردی ایسا شکم پرست و می خور، باجگیرأن و گوناہکارانہ ریفق۔» اما حقانیتہ حکمتہ، اونہ اعمال بہ ثبت فأسانہ۔

سرزنش شہرائی کی ایمان نأوردہ دی

^{۲۰} اونوخت عیسی شہرہایی بہ سرزنش بوکودہ کی ہرچند بیشتر خو معجزاتہ اوشأنہ شہرہ میان انجام بدہ بو، اما توبہ نوکودہ بید۔^{۲۱} "وای بر تو، ای خورأزین! وای بر تو، ای بیت صیدا! چرا کی اگر معجزاتی کی در شومان انجام بوبوستہ، در صور و صیدون رخ بدہ بو، اونہ مردم خیلی وخت پیش، خاک و پلاسہ میان توبہ بوکودہ بید۔^{۲۲} اما مطمئن ببید کی در روز داوری، تحمل مجازات برای صور و صیدون آسانتر خواہہ بوستن، تا شیمی رہ۔^{۲۳} و تو، ای کفرناحوم، آیا بہ آسمان بوجور خواہی شوون؟ اصلا! بلکی تا بہ اعماق جہنم سرنگون خواہی بوستن۔ چرا کی اگر معجزاتی کی در تو انجام بوبوستہ، سدومہ میان رخ بدہ بو، تا امروز مانستہ۔^{۲۴} اما مطمئن ببید کی در روز داوری، تحمل مجازات برای سدوم آسانتر خواہہ بوستن، تا تی رہ۔

وعده استراحت

^{۲۵} در او وخت، عیسی بوگفته: "ای پتر، مالکه آسمان و زمین، تره پرستش کونم کی آن حقایقه جه دانایان و عاقلان قایمه کودی و بر زاکان آشکاره کودی. ^{۲۶} بله ای پتر، چونکی تی خوشی در اون بو. ^{۲۷} می پتر همه چیزه به من بیسپرده. هیچکس پسره نشناسه جز پتر و هیچکس پتره نشناسه جز پسر و اوشانی کی پسر بخواه پتر ره اوشانه ره آشکاره کونه.

^{۲۸} می ورجه بایید، ای تمامه زحمتکشان و گیرانباران! من شمره استراحت خواهم فدن. ^{۲۹} می یوغه به دوش بکشید و جه من تعلیم بیگیرید، چونکی من آرام و افتاده دیلم. و شیمی جانه میان استراحت پیدا خواهیدی کودن. ^{۳۰} چرا کی می یوغ راحت و می بار سبکه.

۱۲

صاحب‌به روز شبّات

^۱ در اون زمان، عیسی روز شبّاته میان جه مزارع گندم شوئوندوبو. اونه شاگردان بخاطر گرسنگی شروع به چنه گندمه خوشه‌یان و اوشانه خوردن بوکودید. ^۲ فریسیان چون انه بیده‌دی، عیسایه بوگفتیدی: "نیگاه بوکون تی شاگردان کاری کره انجام دهده کی روزه شبّاته میانی جایز نی‌یه." ^۳ جواب بده: "مگر نخواندیدی کی داوود چی بوکوده، او وختی کی خودش و اونه یاران ویشته بیدید؟ ^۴ خدا خانه وارده بوسته و خودش و اونه یاران تقدیمی نانه بوخوردیدی، اگر چی اونه خوردن خودشه ره و اونه یارانه ره جایز نبو، چونکی فقط کاهنان اجازه داشتیدی؟ ^۵ یا مگر توراته میان نخوانده‌ایدی کی در شبّاته روزان، کاهنانه معبد میانی، شبّاته حرمته نداشتیدی و با انهمه بی‌گوناخده؟ ^۶ شمره گویم کسی آیه ایسا کی جه معبد پيله‌تره! ^۷ اگر معنی آن کلامه بفهمسته‌بید کی گویم «رحمت خواهم، نه قربانی» ده بی گونایانه محکوم نوکودیدی. ^۸ چونکی انسانه پسر صاحب شبّاته.

شفای مرد علیل

^۹ جه آن پس اون مکانه ترک کوده و به اوشانه کنیسه بوشو. ^{۱۰} کنیسه میانی مردی ایسا بو کی اونه ایته دست خوشک بوسته بو. مردم جه عیسی واورسیدی: "آیا روزه شبّاته میان، شفا دتن جایزه؟" انه بوگفتیدی تا اونه متهم کودنه ره بونه‌یی پیدا بوکونیدی. ^{۱۱} عیسی اوشانه بوگفته: "اگر ایته جه شومان گوسفندی بداره و اونه گوسفند در روزه شبّات چاه میانی دکفه، آیا اونه نیگیره و اونه جه چاه بیرون

نأوره؟^{۱۲} الآن، انسان چقدر بارزتر جه گوسفنده! پس خوبی کودن در روز شبّات جایزه.^{۱۳} پس اون مردیه بوگفته: "تی دسته درازه کون!" اون خو دسته درازه کوده و اونه دست، اویته دسته مأنستن سالمه بوسته.^{۱۴} اما فریسیان بیرون بوشودی و همدیگره آمره مشورت بوکودیدی کی چطو اونه بوکشیدی.

خادم برگزیده خدا

^{۱۵} وختی عیسی جه آن ماجرا آگاه بوبوسته، اون محلّه ترکه کوده. اما تعداده زیادی جه اونه دونبالسر بوشودی و عیسی اوشان همه‌یه شفا بده.^{۱۶} و آشانه قدغن بوکوده تا دیگرانه نوگوده کی اون کی‌یه.^{۱۷} آن رخ بده تا اشعیای نبی گفته به انجام فارسه کی:

^{۱۸} آنه می خادم کی اونه انتخاب بوکوده دارم،

می عزیز کی، می جان جه اون خوشنوده.

من می روحه اونه رو خواهم نئن

و اون عدالته به قومان اعلان خواهه کودن.

^{۱۹} دعوا نخواهه کودن و فریاد نخواهه زئن؛

و کسی اونه صدایه کوچه‌یانه میان نخواهه ایشنوستن.

^{۲۰} نی خورده بوسته‌یه نخواهه ایشکنن

و فیتله‌یه نیم سوزه خاموش نخواهه کودن،

تا عدالت به پیروزی فارسانه.

^{۲۱} همه تا قومان به اونه نام امید خواهده بستن.

عیسی و بعلزبول

^{۲۲} اون وخت مردی دیوزده‌به کی کور و لال بو اونه ورجه باوردیدی و عیسی اونه شفا بده، طوری کی تأنسته بیدینه و گب بزنه.^{۲۳} پس اون جماعت همه در تعجب بیدی و بوگفتیدی: "آیا آن مرد همون داوود پسر نی‌یه؟"^{۲۴} اما چونکی فریسیان آنه بیشنوستیدی، بوگفتیدی: "به کمک دیوانه رئیس بعلزبوله کی دیوانه بیرونه کونه و بس!"^{۲۵} عیسی اوشانه فکرانه بخده و اوشانه بوگفته: "هر حکومتی تقسیم بیه، نابود خواهه بوستن، و هر شهر یا خانه‌ایی کی بر ضده خودش تقسیم بیه، پابرجا نخواهه مأنستن."^{۲۶} اگر شیطان، شیطانه بیرونه کونه، بر علیه خودش تقسیم بوبوسته، پس چطو اونه حکومت پابرجا خواهه مأنستن؟^{۲۷} و اگر من به یاری بعلزبول دیوانه بیرونه کونم، شیمی شاگردان به کمک کی

اوشأنه بیرونه کونیدی؟ پس اوشأن خودشأن، شیمی داور خواهده بوستن.^{۲۸} اما اگر من بواسطه خدا روح دیوانه بیرونه کونم، مطمئن بیید کی خدا پادشاهی نزدیکه.^{۲۹} بعلاوه، چطو کسی تأنه بیشه مرده قوی خانه و اونه امواله غارت بوکونه، مگر آنکی اول اون مرده دَبده و جه آن پس اونه خانه یه غارت بوکونه.^{۳۰} هر کی می آمره نی یه، بر علیه منه، و هر کی می آمره جَمعه نوکونه، پراکنده کونه.^{۳۱} پس شمره گویم، هر نوع گونا و کفری کی انسان انجام دهه، بخشیده به. اما کفر به روح القدس بخشیده نخواهده بوستن.^{۳۲} هر کی حرفی بر علیه انسانه پسر بوگویه، بخشیده به. اما هر کی بر علیه روح القدس حرفی بزنه، نه در آن زمان و نه در زمان آینده بخشیده خواهده بوستن.

^{۳۳} اگر میوه خوب خواهیدی، شیمی دار باید خوب ببه، چونکی داره بد میوه بد خواهه دَن. داره جه اونه میوه شه شناختن.^{۳۴} ای افعی زاکان، شومان کی بدطینتید، چطو تأنیدی کی حرف خوب بزینیدی؟ چونکی زبان جه اونچی کی دیل لبریزه، حرف زنه.^{۳۵} آدمه خوب، جه خراجه یه خوبه خودشه دیله کی خوبی کونه و آدم بد، جه خزانه بده خودشه دیله کی، بدی کونه.^{۳۶} اما شمره گویم کی مردم برای هر حرف پوچی کی به زبان آورید، روز داوری به حساب خواهه آمون.^{۳۷} چونکی شیمی حرفأنه آمره تبرئه خواهیدی بوستن و شیمی حرفأنه آمره محکوم خواهیدی بوستن.

تقاضای معجزه ایی جه عیسی

^{۳۸} اونوخت تعدادی جه فریسیان و علمای دین اونه بوگفتیدی: "استاد، خوائیم جه تو نیشانه ایی بیدینیم." عیسی جواب بده: "نسله شرور و زناکار نشانه خواهه! اما نشانه ایی به اَشأن نخواهده فده ببه، مگر نشانه یه یونس نبی.^{۴۰} چونکی هوجور کی یونس سه شبانه روز، پیله ماهی یه شکمه میان ایسا بو، انسانه پسر سه شبانه روز زمینه رو خواهه ایسان.^{۴۱} مردمه نینوا در روزه داوری بر علیه آن نسل خواهده ویریشتن و اوشأنه محکومه خواهده کودن. چرا کی بعد از یونسه موعظه توبه نوکودیدی و آلآن کسی آیه ایسا کی، جه یونس پیله تره.^{۴۲} ملکه جنوب در روزه داوری بر علیه آن نسل خواهده ویریشتن و اوشأنه محکوم خواهده کودن، چونکی جه اوطرف دنیا بمو تا سلیمان حکمه بیشنوه و آلآن کسی آیه ایسا کی، جه سلیمان پیله تره.

^{۴۳} وختی کی روحه پلید جه کسی بیرون آیه، به مکانهای خوشک و بایر شه تا جایی برای استراحت پیدا کونه، اما پیدا نوکونه.^{۴۴} پس گویه «به خانه یی کی جه اون بمودآرم، وَاگردم» اما وختی به اویه فارسه و خانه یه خالی و رفته و تمیز دینه.^{۴۵} شه و هفت روحه بدتر جه خودش، خو آمره آورده

و همه تا داخل بیدی و در او به سکنی کونیدی. خلاصه، اون شخص بدتر جه حالت اول به. عاقبت آن نسل شرورم هوجور خواهه بوستن."

عیسی مار و برارن

^{۴۶} در اون لحظه کی عیسی مردمه آمره حرف زه ای، اونه مار و برارن بیرون ایسا بید و خواستیدی اونه آمره گب بزینیدی. ^{۴۷} پس اینفر اونه ره خبر بأورده کی: "تی مار و برارن بیرون ایسادی و خواهیدی تی آمره گب بزینیدی." ^{۴۸} جواب بده: "می مار کی یه؟ و می برارن کی یانیدی؟" ^{۴۹} جه آن پس خو دسته آمره به سمت خو شاگردان اشاره بوکوده و بوگفته: "آشانی می مار و می برارن! ^{۵۰} چونکی هر کی می پیره خواسته یه کی آسمانه میان ایسا بجا بأوره، می برار و می خواخور و می ماره.

۱۳

مثله برزگر

^۱ همون روز عیسی جه خانه بیرون بمو و دریاچه کنار بینیشته. ^۲ اما طوری جمعیت زیادی اونه احاطه بو کوده بو کی کرجی یه سواره بوسته و اونه رو بینیشته، در حالی کی مردم ساحله رو ایسا بید. ^۳ جه آن پس خیلی چیزانه اوشانه ره مثاله آمره بیان بوکوده و بوگفته: "ایروز برزگری بذر پاشاندنه ره بیرون بوشو. ^۴ وختی بذر پاشاندوبو، بعضی راهسر کفته و پرندہ یان آمویدی و اوشانه بوخوردیدی. ^۵ بعضی یم سنگلاخه رو کفته کی، خاکه زیادی ناشته. پس زود سبزه بوسته، چونکی کم عمق بو. ^۶ اما زمانی کی آفتاب بمو، بوسوخته و خوشکه بوسته، چونکی ریشه ناشته. ^۷ بعضی خارانه میان دکفته. خاران رشد بوکودیدی و بذرانه خفا کودید. ^۸ اما باقی بذران، زمینه خوب رو فووسته و بار بأورده: بعضی صد برابر، بعضی شصت و بعضی یانم سی. ^۹ هر کی گوش دأره، بیشنووه.

^{۱۰} اون وخت شاگردان اونه ورجه بمودی، واورسدی: "چرا مردمه ره مثال آمره حرف زنی؟" ^{۱۱} عیسی جواب بده: "فهمستنه آساره آسمانه پادشاهی شمره عطا بو بوسته، اما اوشانه ره عطا نوبوسته. ^{۱۲} چونکی به اون کی دأره، بیشتر فده خواهه بوستن تا به زیادی بدأره، و اون کی نأره، همونی یم کی دأره، فیگفته خواهه بوستن. ^{۱۳} هنه وسین آشانه ره مثاله آمره حرف زنم، چون:

فندیریدی، اما نیدینیدی؛

گوش کونیدی، اما نیشنویدی و نفهمیدی.

^{۱۴} اشعیا نبوتِ اثنانہ ره حقیقت پیدا کونہ کی گویہ:

«خو گوشه امره خواهه ایشنوستن، اما هرگز نخواهه فهمستن؛

خو چومه امره خواهه دتن، اما هرگز نخواهه درک کودن.

^{۱۵} چون آن مردمه دیل سخته بوسته،

اوشانه گوشان سنگینه بوسته،

و خوشانه چومانه دبستدی،

تا مبادا خوشانه چومانه امره بیدینیدی،

و خوشانه گوشانه امره بیشنویدی

و خوشانه دیله میان بفهمیدی

و واگردیدی و من اثنانه شفا بدم. »

^{۱۶} اما خوش بحال شیمی چومان کی دینیدی و شیمی گوشان کی ایشنویدی. ^{۱۷} براستی شماره

گویم کی خیلی جه انبیا و پارسایان مشتاق بوده اونچی کی شومان دینیدی، بیدیند و نیده دی و اونچی

کی شومان ایشنویدی، بیشنودی و نیشنوستدی.

^{۱۸} پس شومان معنی مثله برزگره بیشنوید: ^{۱۹} وختی کی کسی کلامه آسمانه پادشاهی به ایشنوه

ولی اونه درک نوکونه، اون شرور آیه و اونچی کی اونه دیله میان کاشته بوبوسته داره، دزانه. آن همون

بذری به کی راه میانی کاشته بوبوسته. ^{۲۰} ولی بذری کی زمینہ سنگلاخه رو بکفته، کسی به کی کلامه

ایشنوه و اونه بی معطلی شادی امره قبول کونه. ^{۲۱} اما چون خودشه میان ریشه ناره، فقط مدت کمی

دوام آوره. ولی وختی کی بخاطر کلام، سختی یا آزاری بروز دهه، هو لحظه کفه. ^{۲۲} بذری کی خارانه

میان کاشته بوبوسته، کسی به کی کلامه ایشنوه، اما آن دنیا نیگرایان و تروته فریفتگی اونه خفه کونه و

بی ثمر نهه. ^{۲۳} اما بذری کی زمینہ خوبه رو کاشته بوبوسته، کسی به کی، کلامه ایشنوه و اونه فهمه و

میوه آوره؛ صد، شصت، یا سی برابر میوه بار آره.

مثل علفهای سمی

^{۲۴} عیسی مثل دیگریم اثنانه ره باورده: "آسمانه پادشاهی مردی به مانه کی خو مزرعه میان بذر

خوب بیاشانه. ^{۲۵} اما وختی کی همه خوفته بید، اونه دشمن بمو و گندمه میانی، علف هرز (شبیہ گندم)

بکاشته و بوشو. ^{۲۶} وختی گندم سبز بوسته و خوشه باورده، علف هرزم ظاهره بوسته. ^{۲۷} اون مالک

غلامان اونه ورجه بوشوئیدی و بوگفتیدی: «آقا، مگر تو بذر خوب تی مزرعه میان نکاشتی؟ پس علف

هرز چه کویه بمو؟»^{۲۸} در جواب بوگفته: «آن دشمنه کاره. «غلامان چه اون واورسه ایدی: «آیا خواهی بیشیم و اوشانه جمعه کونیم؟»^{۲۹} بوگفته: «نه، اگر بنخواهید علفهای هرزه جمعه کونید، ممکنه کی گندمه اوشانه امره چه ریشه بکنید.^{۳۰} بیسید هر دوتا تا فصل درو رشد بوکونید. اون وخت دروکارانه خواهم گفتن کی اول علفهای هرزه جمعه کونید و دسته بوکونید تا بسوجه. چه آن پس گندومانه جمعه کونید و باورید می انبار.»

مثله دانه خردل و مثل خمیرمایه

^{۳۱} عیسی اوشانه ره مثل دیگری به باورده: «آسمانه پادشاهی شبیه دانه خردلی به کی کسی اونه بیگفته و خودش مزرعه میان بکاشته.^{۳۲} با آنکی دانه خردل چه همه تا دانه یان کوچیکتره، اما وختی کی رشد بوکوده، چه همه تا گیاهان بزرگتر بوبسته؛ شبیه درخت به، طوری کی آسمانه پرنده یان آیه ده و اونه شاخه یانه میان لانه چاکونیدی.

^{۳۳} چه آن پس اوشانه ره اینه مثل دیگر باورده. بوگفته: «آسمانه پادشاهی خمیرمایه ای به مانه کی زنی اونه بیگفته و با مقدار زیادی آرد مخلوط بوکوده تا خمیر ور بمو.»

^{۳۴} عیسی همه آن مطالبه مثال امره جماعته ره بوگفته و بدون مثال هیچی اوشانه ره نوگفته.^{۳۵} آن رخ بده تا نبی کلام به انجام فارسه کی بوگفته بو:

می دهانه مثاله امره خواهم واکودن،

و اونچی به کی چه اون اول دنیا میانی مخفی بمأنسته بو،

بیان خواهم کودن.

توضیحه مثله علفهای سمی

^{۳۶} چه آن پس عیسی جمعیه ترکه کوده و بنخانه بوشو. اونوخت اونه شاگردان اونه ورجه بمودی و بوگفتیدی: «مثل علفهای هرزه مزرعه به، امی ره توضیح بدن.»

^{۳۷} اون در جواب بوگفته: «آدمی کی بذر خوبه مزرعه میان کأره، انسانه پسره.^{۳۸} مزرعه آن دنیایه؛ و بذر خوب، آسمانه پادشاهی زاکانید. علفهای هرز، اون شروره زاکانید؛^{۳۹} و دشمنی کی اوشانه کأره، خوده ابلیسه. فصل درو، پایان آن دنیایه، و دروگران، فرشته یانید.^{۴۰} هطو کی علفهای هرزه جمعه کونیدی و آتسه میان سوجانیدی، آخر زمانم هطو خواهه بوستن.^{۴۱} انسانه پسر خو فرشته یانه اوسه خواهه کودن و اوشان هرچی کی اونه پادشاهی میان باعثه گونه به و تمامی به بدکارانم جمعه خواهه

کودن^{۴۲} و اوشأنه در آتش کوره میانی خواهه تأوده‌دن، جایی کی گریه و دندان، دندان رو سائیده خواهه بوستن.^{۴۳} اون وخت پارسایان خوشأنه پئره پادشاهی میان، خورشیده مأنستن خواهده درخشن. هر کی گوش دأره، بیسنوه.

مثله گنجه قایمه بوستن

^{۴۴} آسمانه پادشاهی گنجی مأنسته کی زمینه میانی قایمه بوسته کی وختی شخصی اونه پیدا کونه، جه آن پس دوباره قایمه کونه و جه شادی شه هر چی کی دأره فروشه و اون زمینه هینه.
^{۴۵} بازم آسمانه پادشاهی تاجری‌یه مأنه کی بدونال مرواریدهای گیرانقیمته.^{۴۶} پس وختی مروارید خیلی بارزشی پیدا کونه، شه و اونچی کی دأره فروشه و اون مرواریده هینه.

مثله توره ماهیگیری

^{۴۷} و بازم آسمانه پادشاهی توری‌یه مأنه کی به دریا تأوده‌به و همه جور ماهی وارد اون به.^{۴۸} وختی کی تور پوره‌به، ماهیگیران اونه به ساحل فکشیدی. جه آن پس نیشینیدی و ماهیأنه خوبه سبده میانی جمعه کونیدی، اما ماهیأنه بده تأودیدی دور.^{۴۹} در آخر زمانم هجور خواهه بوستن. فرشته‌یان خواهده آمون و بدکارانه جه درستکاران بیرون خواهده فکشن^{۵۰} و اوشأنه آتسه کوره میانی خواهده تأودن، جایی کی گریه و دندان، دندان رو سائیده خواهه بوستن.
^{۵۱} جه آن پس واورسه: "آیا تمام آن مطالبه بفهمستیدی؟" جواب بددی: "بله!"^{۵۲} عیسی بفرماسته: "پس هر عالم دین کی در مورده آسمانه پادشاهی تعلیم بیگفته، مثل صاحبخانه‌یی ایسا کی جه خودش خزانه چیزهای نو وکهنه‌یه بیرون آورده."

مردمه ناصره بی ایمانی

^{۵۳} وختی عیسی آن مثلاًنه تمامه کوده، اون محلّه ترکه کوده^{۵۴} و به خودش شهر بوشو و کنیسه میان مردمه تعلیم بده. مردم تعجب بوکودیدی و واورسیدی: "آن مرد آجور حکمت و قدرته انجامه معجزاته جه کویه بدست بأورده؟"^{۵۵} مگر اون، اون نجاره پسر نی‌یه؟ مگر اونه ماره نام مریم نی‌یه؟ و اونه برآن یعقوب و یوسف و شمعون و یهودا نی‌یدی؟^{۵۶} مگر اونه همه‌تأ خواخوران آمی میان زندگی نوکونیدی؟ پس آن چیزان جه کویه به آن مرد فآرسه دأره؟"^{۵۷} پس اوشأنه ره خیلی بد به نظر بمو. اما عیسی اوشأنه بوگفته: "نبی بی حرمت نیبه، مگر در خودشه شهر و خودش خانه!"^{۵۸} و اویه اوشأنه بی ایمانی وسین معجزاته زیادی نوکوده.

عیسی و هیروودیس

^۱ در اون زمان عیسی آوازه، هیروودیس حاکمه گوش فارسه. ^۲ و اون خو خدمتکارانه بوگفته: "آن یحیای تعمید دهنده یه کی جه مُرده یان ویریشته و هنه وسینه کی معجزات جه اون انجام رسه.

ماجرای کوشته یحیای تعمید دهنده

^۳ و اما هیروودیس هیروودیا وسین، کی پیشتر اونه برآر فیلیپه زن بو، یحیایه بیگیفته و اونه دبسته و به زندان تاووده بو. ^۴ چونکی یحیی اونه گفته: "حلال نی یه کی تو آن زنه آمره بیبی." ^۵ هیروودیس خواسته یحیایه بوکوشه، اما جه مردم ترسه یه، چونکی یحیایه به پیامبری قبول داشتیدی.

^۶ در روز هیروودیسسه جشنه تولد، هیروودیا دختر مجلسه میان برقصه، طوری کی هیروودیسسه دیله شاده کوده و ^۷ اون قسَم بوخورده هر چی بخواهه اونه فده. ^۸ دخترم بخاطر اونکی اونه مار اونه یاد بده بو، بوگفته: "یحیایه تعمید دهنده سره ایته طبقه رو مره فدن." ^۹ پادشاه ناراحته بوسته، اما به احترامه قولی کی بده بو و به احترام خو مهمانان دستور بده تا اونه خواسته برآورده بییه. ^{۱۰} پس به دستور اون یحیی سره زندانه میانی جه تن جدا بوکودیدی ^{۱۱} و اونه ایته طبقه آمره باوردیدی و دختره فددی و اونم اونه بیرده خو ماره ورجه. ^{۱۲} یحیی شاگردان بمودی و اونه بدنه بیردیدی، دفن کودیدی و جه آن پس بوشودی و عیسایه خبر بددی.

پنج نان و دو ماهی

^{۱۳} وختی عیسی آنه بیسنوسته، خلوتی کرجی آمره به ایته مکان دور افتاده بوشو. اما مردم واخبره بوستیدی و جه خوشانه شهر، پای پیاده اونه دونبالسر بوشودی. ^{۱۴} وختی عیسی جه کرجی پیاده بو بوسته، جمعیت زیادی یه بیده و اونه دلیل اوشانه ره بوسوخته و اوشانه مریضانه شفا بده.

^{۱۵} غروب دم، شاگردان اونه ورجه بمودی و بوگفتیدی: "ایه جایی دور افتاده یه، و دئروختم ایسا. مردمه اوسه کون تا به دهاتهای اطراف بیشید و خوشانه ره خوراک بهنید." ^{۱۶} عیسی اوشانه بوگفته: "لازم نی یه مردم بیشید. شومان خودتان اوشانه خوراک فدید." ^{۱۷} شاگردان بوگفتیدی: "ایه چیزی جز پنج نان و دو ماهی ناریمی." ^{۱۸} عیسی بوگفته: "اوشانه می ورجه باورید." ^{۱۹} جه آن پس به مردم بفرماسته تا سبزه سر بینشید. اون وخت پنج نان و دو ماهی یه بیگیفته و آسمانه نیگاه بوکوده و شکر بجا باورده.

جه آن پس ناننه خره كوده وشاگردانه فده و اوشانم فدهدى مردمه. ^{۲۰} همه بوخوردیدی و ستره بوستیدی و جه باقیماندهیه اونه خوردهیان، دوازده تا سبده پور جمعه كودید. ^{۲۱} تعداد خورندهیان به جز زناكان و زاكان، پنج هزارتا مرد بود.

آب رو راه شوون

^{۲۲} عیسی عجله امره خوشاگردانه وادار بوكوده در حالی کی مردمه مرخص كوده، كرجییه سوار بدی و پیشتر جه اون به اوطرف دریاچه بیشید. ^{۲۳} بعد از آنکی مردمه مرخص كوده خودش به كوه بوشو تا تنهایی دعا بوكونه. شب فارسه و اون اویه تنها بو. ^{۲۴} در آن موقع، كرجی جه ساحل خیلی دوره بوسته بو و كولاكه امره درگیر بو، چون باد مخالفه اون زیه. ^{۲۵} در پاس چهارم از شب بو کی عیسی قدم زنان آب رو به سمت اوشان بوشو. ^{۲۶} چون شاگردان اونه آب رودر حال راه شوون بیدهدى، وحشت بوكودیدی و بوگفتیدی: "روحه!" و جه ترس فریاد بزهیدی. ^{۲۷} اما عیسی اوشانه بی معطلی بوگفته: "جرات بدآرید، منم، نؤه ترسانید!"

^{۲۸} پطرس جواب بده: "ای آقا، اگر تویی، مره بوگو تا آب رو تی ورجه بأیم." ^{۲۹} بفرماسته: "بیا!" اون وخت پطرس جه كرجی بیرون بمو و آب رو به سمت عیسی راه بوشو. ^{۳۰} اما چون كولاكه بیده، بترسه و در حالی کی كره آبه میان فرو شویه، فریاد بزه: "ای آقا، مره نجات بدن!" ^{۳۱} عیسی بی معطلی خو دسته درازه كوده و اونه بوگفته: "ای كم ایمان، چرا شك بوكودی؟" ^{۳۲} وختی به كرجی فارسدی، باد بیسه. ^{۳۳} جه آن پس كسانی کی كرجی میان ایسا بید، در برابر عیسی خوشانه رویه زمینه رو بنهدى و بوگفتیدی: "حقیقتا کی تو خدا پسری!"

بیمارانه شفا گنيسارته میان

^{۳۴} پس چون به اویته ساحله فارسدی، سرزمین گنيسارته میان بیجیر بمویدی. ^{۳۵} اویه مردمان عیسایه بشناختیدی و افرادییه به تمامی اون نواحی اوسه كودیدی و مریضانه اونه ورجه بأوردیدی. ^{۳۶} اوشان جه اون خواهش كودیدی کی اجازه بده تا فقط اونه ردایه لمس بوكونیدی. و هر كس لمس كوده، خوبه بوسته.

لازم بوستنه پاکی درون

۱ جہ آن پس گروهی جہ فریسیان و علمای دین یهود جہ اورشلیم عیسی ورجہ بمودی و بوگفتیدی: ۲ "چراُ تی شاگردان مشایخہ دأبه زیر پا نیدی؟ اوشان خوشأنه دستأنه پیشتر جہ خوردن نوشوریدی!" ۳ اون در جواب اوشأنه بوگفته: "چراُ شومان خودتأن برای آنکی شیمی دأبه بدأریدی، خدا حکمه زیر پا نهیدی؟ ۴ چونکی خدا بفرمأسته: «تی پتر و ماره احترام بنن» و «هرکی یم خو پتر یا خو ماره ناسزا بوگویه، باید کوشته بیبه.» ۵ اما شومان گوئیدی کی اگر کسی خودشه پتر و مار بوگویه: «هر کمکی کی امکان دأشته جہ من فیگیریدی، وقفه خدایه،» ۶ در آن صورت ده بر اون واجب نی یه کی آجور خو پتر و ماره احترام بنه. اطویی چون برای آنکی شیمی دأبه بدأریدی، خدا حکمه باطله کونیدی. ۷ ای ریاکاران! اشعیا شیمی ره چقدر خوب پیشگویی بوکوده، اون وختی کی بوگفته:

۸ «آن قوم خوشأنه لبأنه آمره مره احترام نهیدی.

اما اشانه دلیل جہ من دوره.

۹ اوشان مره بیخودی عبادت کونیدی،

و اوشانه تعلیمات چیزی جز کارهای آدمی نی یه.»

۱۰ جہ آن پس اون جماعته خو ورجہ دخده و بوگفته: "گوش بدأرید و بفهمید. ۱۱ نه اونچی کی آدمه دهأنه میان وارده به، اونه نجسه کونه. بلکی اونچی کی، جہ اونه دهأن بیرون آیه." ۱۲ اون وخت شاگردان اونه ورجہ بموییدی و بوگفتیدی: "آیا دانی کی فریسیان تی گبأنه ایشنوستنه آمره جہ تو لغزش بوخوردیدی؟" ۱۳ عیسی جواب بده: "هر نهالی یه کی، می آسمانی پتر نکاره، ریشه کن خواهه بوستن. ۱۴ اوشأنه به حاله خودشان بنید. اوشان راهنمایانه کوریدی. هر وخت کوری عصا کسه کوره دیگری بیه، هر دو تا چاه درون خواهده دکفتن." ۱۵ پطرس بوگفته: "آن مثله آمی ره توضیح بدن." ۱۶ عیسی جواب بده: "آیا شومانم هنوز نفهمیدی؟ ۱۷ آیا ننید کی هر چی به دهأن وارد به، به شکم شه و بعد خارجه به؟ ۱۸ اما اونچی کی جہ دهان بیرون آیه، جہ دلیل سرچشمه گیره و آنه کی آدمی یه نجسه کونه. ۱۹ چون جہ دیله کی افکار بد، قتل، زنا، بی عفتی، دزدی، شهادت دروغ و تهمت سرچشمه گیره. ۲۰ اشانه کی شخصه نجسه کونه، نه انکی نوشوسته دستأنه آمره غذا خوردن."

ایمان زنه کنعانی

^{۲۱} عیسی اوپه‌یه ترکه کوده به منطقه‌یه صور صیدون بوشو. ^{۲۲} ایروز زنی جه کنعان جه اونه اهالی، اونه ورجه بمو و فریادزنان بوگفته: "ای آقا، ای داووده پسر، مره رحم بوکون! می دختر دیوزده بوپوسته و سخت عذاب کشه." ^{۲۳} اما عیسی هیچ جوابی نده، تا آنکی اونه شاگردان جلو بمودی و جه اون خواهش بوکودیدی و بوگفتیدی: "اونه مُرخسه کون، چون فریاد امره آمی دونبالسر آیه." ^{۲۴} عیسی در جواب بوگفته: "من فقط برای گوسفندای گومه بوسته‌یه اسرائیل اوسه بوپوسته دارم." ^{۲۵} اما اون زن بمو و در مقابل اونه پا زانو بزه و بوگفته: "ای آقا مره، یاری بوکون!" ^{۲۶} عیسی در جواب بوگفته: "زاکانه نانه گیفتن و سگانه ورجه تاوَدن جایز نی‌یه." ^{۲۷} ولی زن بوگفته: "بله، ای آقا، اما سگانم جه خورده‌هایی کی صاحبه سفره‌سر جه کفه، خورده‌ده!" ^{۲۸} اون وخت عیسی بوگفته: "ای زن، تی ایمان زیاده، تی خواهش برآورده به!" اونه دختر هو لحظه میانی شفا پیدا کوده.

خوراک دَن به چهارهزار نفر

^{۲۹} عیسی جه اوپه حرکت بوکوده و دریاچه جلیله کناره‌یه طی بوکوده و به کوهسار فارسه و اوپه بینیشه. ^{۳۰} جمعیت زیادی اونه ورجه بمودی. اوشان خوشانه امره شلأن و کوران و فلجان و لالأن و مریضانه دیگره باوردیدی و عیسی پا ورجه بندی و اون، اوشانه شفا بده. ^{۳۱} مردم چون بیده‌دی کی لالأن حرف زیددی، فلجان سالمه بیدی، شلأن راه شیدی، کوران دینیدی، در تعجب بوده واسرائیله خدایه ستایش بوکودیدی.

^{۳۲} عیسی خو شاگردانه دخده و بوگفته: "می دلیل به حاله آن مردم سوجه، چون الان سه روزه کی می امره‌یدی و چیزی خوردنه ره ناریدی. نخواهم اَشانه گوشنه روانه کونم. شاید کی راه میانی جه پا دکفید." ^{۳۳} اونه شاگردان بوگفتیدی: "آن بیابانه میانی جه کویه تأنیم نانه کافی آن جمعیته ستره کودنه ره بدست باوریم؟" ^{۳۴} عیسی واورسه: "چندتا نان داریدی؟" بوگفتیدی: "هفت نان و چندتا کوجدانه ماهی." ^{۳۵} عیسی مردمه بفرماسته تا زمینه رو بینشیدی. ^{۳۶} اون وخت هفت تا نان و ماهی ین بیگفته و بعد از شکرگزاری اوشانه خُرده کوده. خو شاگردانه فده و اوشانم فده‌ئیدی جمعیته. ^{۳۷} همه بوخوردیدی و ستره بوستیدی و شاگردان هفت تا زنبیل پور جه باقیمانده‌یه خُرده نان جمعه کودیدی. ^{۳۸} تعداد کسانی کی غذا بوخوردیدی، به جز زناکان و زاکان چهار هزار نفر بودی. ^{۳۹} جه آن پس عیسی مردمه مرخصه کوده. کرجی‌یه سواره بوسته و به منطقه‌یه مجدل بوشو.

تقاضای معجزه‌یہ آسمانی

ا^۱ اون وخت فریسیان و صدوقیان عیسی ورجہ بمودی تا اونہ امتحان بوکونیدی. ہنہ وسین جہ اون بخوآستیدی تا معجزہ‌یہ آسمانی اوشانہ رہ انجام بدہ. ^۲ در جواب بفرماستہ: "غروب وخت، گویدی «ہوا خوب خواہہ بوستن، چون آسمان سرخ رنگہ.» ^۳ و صبحدم گویدی «امروز ہوا بد خواہہ بوستن، چون آسمان سرخ و بیگفتہ‌یہ.» شومان خوب دانیدی چطو آسمانہ رنگ و روبہ تعبیر بوکونیدی. اما جہ تعبیر نشانہ‌ہای زمانان ناتوانیدی! ^۴ نسل شرور و زناکار نشانہ خواہدہ، اما نشانہ‌یہ اوشانہ فدہ نخواہہ بوستن جز معجزہ‌یہ یونس نبی. " جہ آن پس اوشانہ ترکہ کودہ و خو راہہ بوشو.

فریسیان و صدوقیانہ خمیر مایہ

ہ^۵ چون بہ اوطرف دریاچہ بوشوئیدی، شاگردان جہ خاطر ببردیدی کی خوشانہ آمرہ نان بأوریدی. ^۶ عیسی اوشانہ بوگفتہ: "آگاہ ببید و جہ فریسیان و صدوقیانہ خمیر مایہ دوری بوکونید." ^۷ پس اوشان خوشانہ میان گفتگو بوکودیدی و بوگفتیدی: "اونہ وسین بوگفتہ کی امی آمرہ نان نأوردہ ایم." ^۸ عیسی بفہمستہ و اوشانہ بوگفتہ: "ای سست ایمانان، چرا در مورد آنکی نان نأریدی، خودتانہ آمرہ بحث کونیدی؟ ^۹ آیا ہنوز نفہمیدی؟ آیا بہ یاد نأریدی اون پنج نان و پنج ہزار نفر و چندتأ سبد خردہ نان کی جمعہ کودید؟ ^{۱۰} یا اون ہفت نان و چہار ہزار نفر و چندتأ زنبیل کی جمعہ کودید؟ ^{۱۱} پس چرا نفہمیدی کی شیمی رہ دربارہ نان نوگفتم؟ بلکی بوگفتم کی جہ فریسیان و صدوقیانہ خمیرمایہ دوری بوکونید." ^{۱۲} اون وخت شاگردان بفہمستیدی کی اوشانہ دربارہ تعلیم فریسیان و صدوقیان ہشدار بدہ دآرہ، نہ نانہ خمیر مایہ وسین.

پطرسہ اعتراف در موردہ مسیح

۱۳ وختی عیسی بہ نواحی قیصریہ فیلیپس فارسہ، جہ خو شاگردان واورسہ: "طبق گفتہ مردم، انسانہ پسر کی یہ؟" ^{۱۴} اوشان جواب بدہ دی: "بعضی گویدہ یحیای تعمید دہندہ یہ. بعضی دیگر گویدہ الیاسہ، و تعدادیم گویدہ ارمیا یا ایتہ جہ انبیایہ." ^{۱۵} عیسی واورسہ: "شومان چی گوئیدی؟ شیمی نظر من کی ایسم؟" ^{۱۶} شمعون پطرس جواب بدہ: "تو مسیحی، خدای زندہ پسر!" ^{۱۷} عیسی بوگفتہ: "خوش بحال تو، ای شمعون، یونا پسر! چون آن حقیقتہ جسم و خون بر تو آشکار نوکودہ، بلکی می پتر کی آسمانہ میان ایسا. ^{۱۸} منم گویم کی تویی پطرس، و آن صخرہ رو، می کلیسایہ بنا کونم و قدرت مرگ ^{۱۹} اونہ رہ

تسلط نخواهه داشتند.^{۱۹} آسمانه پادشاهی کلیدآنه تره فدم. اونچی کی زمینه رو دبدی، آسمانه میانی دبسته خواهه بوستن و اونچی زمینه رو واکونی، آسمانه میانی واکوده خواهه بوستن.^{۲۰} اون وخت عیسی خوتامه شاگردآنه قدغن بفرمأسته، کسی یه بوگوید کی اون مسیحه.

عیسی پیشگویی در مورد خو مرگ

^{۲۱} جه آن پس عیسی به آگاه کودنه خو شاگردآن جه آن حقیقت شروع بوکوده کی لازمه به اورشلیم بیشه و در اویه جه مشایخ و سران کاهن و علمای دین آزار زیادی بیدینه. و کوشته ببه و سومین روز ویریزه.^{۲۲} پطرس اونه ایته گوشه ببرده و سرزنش بوکوده و بوگفته: "جه تو دوره به ای آقا! مبادا کی چنین چیزی هیچ وخت تی سر بآیه."^{۲۳} عیسی خو رویه واکردآنه و پطرسه بوگفته: "جه من دوره بون ای شیطان! تو می راه مانعی، چونکی تی افکار انسانی یه نه الهی."^{۲۴} جه آن پس رو به خوشاگردآن بوکوده و بوگفته: "اگر کسی بخواهه مره پیروی بوکونه، باید خوره انکاره کونه، خوصلیبه اوسأنه و جه می دونبال بآیه."^{۲۵} چون هر کسی بخواهه خو جانه نجات بده، اونه جه دست خواهه دَن؛ اما هر کی می وسین خو جانه جه دست بده، اونه بازم خواهه گیفتن.^{۲۶} انسانره چی فایده دآره کی تمام دنیا به بره، اما خوجانه دبازه؟ انسان برای آنکی دوباره خو جانه پس فیگیره، چی تأنه فده؟^{۲۷} چون انسانه پسر خوئره جلاله میان، خو فرشته یأنه آمره خواهه آمون و هر کسه اونه اعماله ر پاداش خواهه فدن.^{۲۸} براستی شمره گویم، بعضی یه آیه ایسدی کی تا انسانه پسر نیدیندی کی، خو پادشاهی میان آیه، مرگه مزه یه نخواهه چشن."

عوضه بوستن عیسی دیم

^۱ شیش روز بعد، عیسی، پطرس و یعقوب و اونه برار یوحنا یه بیگفته و اوشأنه خو امره ایته کوه لچکی سر ببرده.^۲ در اویه، اوشأنه ورجه، اونه دیم عوضه بوسته؛ اونه چهره خورشید مأنستن درخشه یه و اونه لیباس نوره مأنستن سفیده بوسته بو.^۳ در آن وخت موسی و الیاس اوشأنه چومأنه ورجه ظاهره بوستیدی و عیسی آمره صحبت بوکودیدی.^۴ پطرس عیسیا به بوگفته: "ای آقا، آمی ایسان آیه خوبه. اگر بخواهی، سه تا سرپناه چاکونیم، ایته تی ره، ایته موسی ره، ایته یم الیاسه ره."^۵ هنوز آن حرف پطرس زبانه رو چرخسته کی ایدفعه یی ابری درخشان اوشأنه خو ور بیگفته. و صدایی جه ابر فارسه کی: "آنه می عزیزه پسر کی، جه اون خوشنودم؛ اونه گوش بدید!"^۶ آن صدا ایشنوستنه آمره شاگردآن سخت

بترسه‌ایدی و بکفتیدی خاک رو. ^۷ اما عیسی نزدیکه بوسته و اوشأنه رو دست بنه و بوگفته: "ویریزید و نترسید!" ^۸ اوشأن خوشأنه چومانه و اُکودیدی و به جز عیسی کسی یه نیده‌دی .

^۹ وختی کی جه کوه بیجیر اُمویدی، عیسی اوشأنه بفرماسته: "اونچی بیده‌ئیدی کسی ره و اُگویا نوکونید، تا زمانی کی انسانه پسر جه مُرده‌یان ویریزه." ^{۱۰} شاگردان جه اون واورسدی: "چرا علمای دین گوئیدی کی اول باید الیاس بایه؟" ^{۱۱} عیسی جواب بده: "البته کی، الیاس آیه و همه چیزه اصلاح کونه." ^{۱۲} اما شمره بوگویم کی، الیاس بموداره ولی اونه نشناختیدی و هر چی کی خواسیدی اونه امره بوکودیدی. هجور انسانه پسر جه اوشأنه دست آزار خواهه دَن. ^{۱۳} اون وخت شاگردان بفهمستی کی درمورده یحیای تعمیر دهنده اوشأنه امره گب زنه.

دیوبزه پسره شفا

^{۱۴} چون مردمه ورجه و اُگردستیدی، مردی عیسایه نزدیکه بوسته و اونه ورجه زانو بزه و بوگفته: ^{۱۵} "ای آقا، می پسره رحم بوکون. اون غشی‌یه و خیلی عذاب کشه. بیشتر وختان آتسه میانی و یا آبه میانی دکفه." ^{۱۶} اونه تی شاگردانه ورجه باوردم، ولی نتانستیدی اونه شفا بدیدی." ^{۱۷} عیسی در جواب بوگفته: "ای نسل بی ایمان و منحرف! تا کی شیمی امره بیم و شمره تحمل بوکونم؟ اونه می ورجه باورید." ^{۱۸} عیسی دیوه نهیب بزه و دیو جه پسر بیرون بوشو و اون هو لحظه شفا پیدا کوده. ^{۱۹} اون وخت شاگردان عیسی ورجه بمودی و خلوتی جه اون واورسدی: "چرا امان نتانستیم اون دیوه بیرونه کونیم؟" ^{۲۰} عیسی جواب بده: "بخاطر آنکی شیمی ایمان کمه. براستی شمره گویم کی اگر ایمانی به اندازه کوچیکی یه خردله دانه بدایدی، تانیدی آن کوهه بوگویدی «جه آیه به او یه بیشه» و شه. و هیچ کاری شیمی ره غیر ممکن نخواهه بوستن." ^{۲۱} اما آن جنس جُز روزه و دعا امره بیرون نیشه.

عیسی دوّمین پیشگوی در مورد خو مرگ

^{۲۲} وختی کی جلیله میان جمعه بوستیدی، عیسی اشأنه بوگفته: "انسانه پسر مردمه دست تسلیم خواهه بوستن." ^{۲۳} اوشأن اونه خواهده کوشتن و اون سوّمین روز خواهه ویریشن. "شاگردان خیلی ناراحته بوستیدی.

سگه، ماهی دهانه میان

^{۲۴} جه آن پس کی عیسی و اونه شاگردان به کفرناحوم فارسه‌ایدی، مالیات گیرانه دودرهمی پطرسه ورجه بموئیدی و بوگفتیدی: "آیا شیمی استاد معبده مالیاته فنده؟" ^{۲۵} اون جواب بده: "البته کی

فدہ! وختی پطرس خانہ درون بوشو، پیشتر جہ انکی اون چیز ی بوگویہ، عیسیٰ اونہ بوگفتہ: "ای شمعون، جہانہ پادشاہان جہ چی کسان ی باج و خراج فیگیری دی؟ جہ خو زاکان یا جہ غریبان؟ چی گوئی؟" ۲۶ پطرس جواب بدہ: "جہ غریبان!" عیسیٰ جواب بدہ: "پس زاکان معافد! ۲۷ اما برای آنکی اشانہ نرنجانیم، دریا کنار بوشو و قلاب تآود. اولین ماہی یہ کی بیگفتی، اونہ دہانہ بازہ کون، ایتہ سگہ یہ چہار درہمی پیدا خواہی کودن. اونہ آمرہ می سہم و تی سہمہ بہ اوشان فدن.

۱۸

بزرگی در آسمانہ پادشاہی

در اون وخت شاگردان عیسیٰ ورجہ بمودی و واورس دی: "چی کسی آسمانہ پادشاہی میان پیلہ ترہ؟" ۲ عیسیٰ ایتہ زاکہ دخدہ و اونہ اشانہ میان بنہ ۳ و بوگفتہ: "براستی شمرہ گویم، تا عوضہ نیبیدی و زاکانہ مأنستن نیبیدی، ہرگز بہ آسمانہ پادشاہی راہ پیدا نخوائیدی کودن. ۴ پس، ہر کی خودشہ آن زاکہ مأنستن فروتن چاکونہ، آسمانہ پادشاہی میان پیلہ ترخواہہ بوستن. ۵ و ہر کی آجور زاکہ بنام من قبول بوکونہ، مرہ قبول بوکودہ. ۶ اما ہر کی باعث بہہ کی ایتہ جہ آن زاکان کی مرہ ایمان دآرہ، لغزش بوخورہ، اونہ رہ بہترہ کی سنگ آسیاب بزرگی اونہ گردن دبستہ بہہ و دریا عمقہ میانی غرقہ بہ! ۷ وای آن دنیا لغزشانہ وسین! چون ہر چند لغزشان دورہ بد، اما وای بر اون ی کی اوشانہ باعث بہہ!

۸ پس اگر تی دست یا تی پا ترہ بہ گونہ فکشہ، اونہ قطعہ کون و دور تآود. چون تی رہ بہترہ کی لنگ یا شل زندگی بوکونی تا آنکی دودست یا دو پا آمرہ آتش ابدی میان دکفی. ۹ و اگر تی چوم ترہ بہ گونہ فکشہ، اونہ بیرون باور و تآود دور. چون تی رہ بہترہ کی ایتہ چومہ آمرہ زندگی بوکونی تا اونکی دوتآ چوم آمرہ در آتشہ دوزخہ میان دکفی.

مثل گومہ بوستہ گوسفند

۱۰ ہوشیار ببید کی ہیتآ جہ آن کوجہ دانانہ تحقیر نوکونید، چون شمرہ گویم کی اشانہ فرشتہ یان آسمانہ میانی ہمیشہ می پترہ رویہ کی آسمانہ درونی ایسا، دینیدی. ۱۱ چون انسانہ پسر بمودآرہ تا گومہ بوستہ یہ نجات بدہ. ۱۲ چی فکر کونیدی؟ اگر ایتہ مردی صدتآ گوسفند بدآرہ و ایتہ جہ اوشانہ گومہ کونہ، آیا اون نوکونہ گوسفندہ کوهسار میانی نئہ و بدونبال اون گومہ بوستہ نیشہ؟ ۱۳ براستی شمرہ گویم کی اگر اونہ پیدا کونہ، اون ایتہ گوسفندہ رہ بیشتر ذوق کونہ تا اون نوکونہ گوسفندہ رہ کی گومہ

نوبوستیدی. ^{۱۴} ہجور، شیمی پڑھ خواستہ یہ کی آسمانہ میانی ایسا۔ اُن نی یہ کی حتّی ایتہ جہ کوجہ دأناں جہ دست بیشہ.

طریقہ یہ رفتار با برار خطاکار

^{۱۵} اگر تی برار بہ تو گوناہ بوکونہ، اونہ ورجہ بوشون و خلوتی اونہ گوناہ بہ اون گوشزد بوکون۔ اگر تی گبہ قبول بوکودہ، تی برارہ باز بدست بأوردہ یی؛ ^{۱۶} اما اگر قبول نوکودہ، اینفر یا دونفر دیگرہ خودت آمرہ ببر تا «دو یا سہ تا شاهد شہادت بدید، ہر گبی ثابت ببہ.» ^{۱۷} اگر نخوآستہ کی بہ اوشانم گوش بدہ، کلیسایہ بوگو؛ و اگر اون، کلیسایم قبول نوکودہ، اون وخت اونہ آجنبی یا باجگیر خطاب بوکون۔ ^{۱۸} براستی شمرہ گویم کی ہر چی زمینہ رو دبہ دیدی، آسمانہ میان دبستہ خواہہ بوستن، و ہر اونچی کی زمین رو واکونیدی، آسمانہ میانی واکودہ خواہہ بوستن۔ ^{۱۹} باز شمرہ گویم کی ہر وخت دو نفر جہ شومان زمینہ رو در مورد ہر مسئلہ یی کی تقاضا دأریدی، ہمدیگرہ آمرہ موافق ببید، از طرف می پٹر کی آسمانہ میان ایسا، اشانہ رہ بہ انجام خواہہ فآرسن۔ ^{۲۰} چون جایی کی دو یا سہ نفر بہ نام من جمعہ ببید، من اوہ اوشانہ میانی حاضر م۔

مثل خادم بیرحم

^{۲۱} جہ اُن پس پطرس عیسی ورجہ بمو و واورسہ: «ای آقا، تا چند بار اگر می برار بہ من گوناہ بوکونہ، باید اونہ ببخشم؟ ہفت بار؟» ^{۲۲} عیسی جواب بدہ: «ترہ گویم ہفت بار نہ، بلکی ہفتاد تا ہفت بار۔

^{۲۳} ہنہ وسین آسمانہ پادشاہی یہ شہ بہ شاہی تشبیہ کودن کی، تصمیم بیگیتہ خو خادمانہ آمرہ تسویہ حساب بوکونہ۔ ^{۲۴} پس وختی شروع بہ حسابرسی بوکودہ، شخصی یہ اونہ ورجہ بأوردیدی کی، دہ ہزار قنطار اونہ بدہکار بو۔ ^{۲۵} چون اون نتأستہ خو قرضہ فدہ، اونہ ارباب دستور بدہ، اونہ با زن و زاکان و تمام اونہ دارایی بفروشید و خو طلبہ وصول بوکونہ۔ ^{۲۶} خادم خو اربابہ پاجیر بہ زانو دکفتہ و التماس کونان بوگفتہ: «مرہ مُہلت بدن تا می قرضہ ہمہ یہ فدم.» ^{۲۷} پس اربابہ دلیل بہ حالہ اون بوسوختہ و اونہ قرضہ ببخشہ و اونہ آزادہ کودہ۔ ^{۲۸} اما وختی کی خادم بیرون شوئوندوبو، ایتہ جہ خودشہ ہمدکارانہ ببیدہ کی صد دینار اونہ بدہکار بو۔ پس اونہ بیگیتہ و اونہ گلوہ فشار بدہ و بوگفتہ: «تی قرضہ فدن!» ^{۲۹} اونہ ہمدکار اونہ پاجیر دکفت و منت کونان بوگفتہ: «مرہ مُہلت بدن تا می ہمہ تا قرضہ فدم.» ^{۳۰} اما اون قبول نوکودہ، بلکی بوشو و اونہ بہ زندان تاودہ تا خو قرضہ فدہ۔ ^{۳۱} وختی کی خادمان

دیگر آن ماجرایه بیده‌ده، خیلی ناراحته بوستیدی و بوشودی خوش‌آه اربابه ورجه و تمام ماجرایه واگویا بوکودیدی. ^{۳۲} پس ارباب، اون خادمه خو ورجه دنده و بوگفته: «ای خادم شرور! مگر من تی منته وسین تی تمامه قرض‌آنه نبخشم؟» ^{۳۳} آیا نبأیستی تو تی همکاره رحم بوکوده‌بی، هجور کی من تره رحم بوکودم؟» ^{۳۴} پس ارباب عصبانی بوبوسته، اونه به زندان تاوده تا شکنجه ببه و خو قرضه همه‌یه فده. ^{۳۵} هجورم می آسمانی پتر شیمی امره رفتار خواهه کودن اگر شومانم شیمی براره جه دیل نبخشید.

۱۹

تعلیم در مورد ازدواج و طلاق

^۱ وختی کی عیسی آن گبانه تمام کوده، جلیله ترکه کوده و جه اوطرف رود اردن به سرزمین یهودیه بمو. ^۲ جمعیت زیادی اونه دونبال سر روانه بوستیدی و عیسی اوشانه در اوبه شفا بده. ^۳ تعدادی جه فریسیانم اونه ورجه بموده تا اونه امتحان بوکونیدی. اوشان واورسه ایدی: "آیا جایزه کی، مرد به هر دلیلی خو زنه طلاقه ده؟" ^۴ عیسی در جواب بوگفته: "مگر نخوانده‌ایدی کی، خالقه آن جهان جه اول «آشانه مرد و زن خلق بوکوده» ^۵ و بوگفته: «هنه وسین مرد خو پتر و ماره ترکه کونه، و خو زنه امره جفته به و اون دوتا ایته خواهده بوستن.» ^۶ خلاصه، جه آن پس ده دوتا نی‌یدی، بلکی ایته تن بیدی. پس اونچی به کی خدا پیوند بزه، انسان جدا نوکونه. ^۷ بوگفتیدی: "پس چرا موسی امر بفرماسته کی مرد خو زنه طلاق‌نامه فده و اونه وله کونه؟" ^۸ عیسی بوگفته: "موسی شیمی سنگ دیلی وسین اجازه بده کی، شیمی زنه طلاق بدید، اما جه اول آجور نوبو. ^۹ شمره بوگویم هر کی خو زنه به دلیلی به جز خیانت طلاقه بده و زنه دیگری بیگیره، زنا بوکوده داره."

^{۱۰} شاگردان اونه بوگفتیدی: "اگر مرده وصیت در قبال خو زن آجوره، پس ازدواج نوکودن بهتره!" ^{۱۱} عیسی بوگفته: "همه نتائیدی آن کلامه قبول بوکونید، فقط کسانی تائیدی کی، اوشانه عطا بوبوسته‌به. ^{۱۲} چونکی بعضی‌ین خواهه‌ندی، چرا کی خوش‌آه ماره شکمه جه آجور بدنیا بموداریدی. و بعضی دیگر جه مردمه دسته جه، نسله قطع بوبوسته داریدی، و بعضی‌ینم آسمانه پادشاهی وسین جه ازدواج چوم پوشائیدی. هر کی تانه آنه قبول بوکونه، بئس آجور بوکونه."

زأكانه برکت دتن

^{۱۳} اون وخت مردم زأكانه عیسی ورجه بأوردیدی تا اوشأنه ره دست بته و دعا بوکونه. اما شاگردان مردمه بخاطر آن کار سرزنش بوکودیدی. ^{۱۴} عیسی بوگفته: "بئسید زأكانم می ورجه باید و أشأنه جلوپه نیگیرید. چون آسمانه پادشاهی آجور آفراده شینه!" ^{۱۵} پس اوشأنه برکت بده و جه اویه بوشو.

جوان پولدار

^{۱۶} ایروز مردی عیس ورجه بمو و واورسه: "أستاذ، چی کار نیکی انجام بدم تا حیاته ابدی به بدآرم؟" ^{۱۷} جواب بده: "چرا می جه در مورد کار نیک واورسی؟ فقط خدا نیکه. اما اگر خواهی به حیات راه پیدا کونی، احکامه بجا بأور." ^{۱۸} اون مرد واورسه: "کو احکامه؟" عیسی بوگفته: "قتل نوکون، زنا نوکون، دزدی نوکون، شهادت دروغ ندن، ^{۱۹} تی پتر و ماره احترام بنن» و «تی همسایه به تی مانستن دوست بدآر.» ^{۲۰} اون جوان بوگفته: "همه تا آن احکامه بجا بأوردم، ده چی کم دآرم؟" ^{۲۱} عیسی جواب بده: "اگر خواهی کامل بی، بوشون و اونچی کی داری بفروش و اون پوله فقیرانه فدن کی، آسمانه میانی گنج خواهی داشتن. اون وخت بیأ و جه من پیروی بوکون." ^{۲۲} جوان وختی أنه بیسنوسته، مکدره بوسته و جه اویه بوشو، چون مال و منال زیاد داشته.

^{۲۳} اون وخت عیسی خوشاگردانه بوگفته: "براستی شمره گویم کی، راه پیدا کودن به آسمانه پادشاهی، پولدأرانه ره خیلی دشواره! ^{۲۴} بازم تأکید کونم کی، رده بوستن شتر جه سوزنه سوراخ راحت تره تا شخصه پولداره شوون به خدا پادشاهی!" ^{۲۵} شاگردان با ایشنوستن آن حرف خیلی تعجب بوکودیدی و واورسدی: "پس کی تانه نجات پیدا کونه؟" ^{۲۶} عیسی أشأنه نگاه بوکوده و بوگفته: "آن، انسانه ره غیر ممکنه، اما خدا ره همه چیز ممکنه."

^{۲۷} پطرس بوگفته: "الان آمان همه چیزه وله کوده ایم و جه تو پیروی کونیمی. چی چیزی آمی نصیب خواهه بوستن؟" ^{۲۸} عیسی أشأنه بوگفته: "براستی شمره گویم کی در آن دنیا، وختی کی انسانه پسر خو تخت پور جلال رو بینیشه، شومانم کی جه من پیروی بوکوده اید، دوازه تا تخته روخواهیدی نیستن و دوازه تا اسرائیله قبیله رو داوری خواهیدی کودن. ^{۲۹} و هر کی می نامه وسین، خو خانه یا برآر یا خاخور یا پتر یا مار یا زاک یا املاکه ترکه کوده به، صد برابر خواهه گیفتن و حیات ابدی به بدست خواهه آوردن. ^{۳۰} اما خیلی ین کی اولی ابدی، آخرین خواهده بوستن و آخرینان اولین!"

حکایت انگور باغه کارگران

^۱ چون آسمانه پادشاهی صاحب باغی به مانه کی صبح زود جه خانه بیرون بوشو تا خو تاکستانه ره کارگرانی به به کاره بیگیره. ^۲ اون، اوشانه امره توافق بوکوده کی، روزی یک دینار بابت کار انگور باغه میانی به هر کدامه اوشان فده. جه آن پس اشانه خو انگور باغ اوسه کوده. ^۳ نزدیکه ساعت نه دوباره بیرون بوشو و تعدادی به، شهره میدانه سر بیکار ایسایدی بیده. ^۴ اوشانم بوگفته: «شومانم به می انگور باغ بیشید و اونچی شیمی حقه، شمره فدم.» ^۵ پس اوشانم بوشودی. بازم نزدیک ظهر و ساعت سه بعدظهر بیرون بوشو و هجور بوکوده. ^۶ در حدود ساعت پنج بیرون بوشو و بازم چند نفر دیگه کی بیکار ایساید، بیده و جه اوشان واورسه: «چرا تمام روزه در آیه بیکار ایسا ایدی؟» ^۷ جواب بدهدی: «چون هیچکی امره به کار نیگفته.» اوشانم بوگفته: «شومانم به می انگورباغ بیشید و کار بوکونید.» ^۸ غروب وخت، صاحب انگور باغ خو مباشره بوگفته: «کارگرانه دخن و جه آخر تا به اول شروع بوکون و اوشانه مژده اوشانه فدن.» ^۹ کارگرانی کی حدود ساعت پنج بعدظهر کاره سر بموید، هرکدام یک دینار فیگفتندی. ^{۱۰} وختی نوبت کسانیه فارسه کی، بیشتر جه همه بموید، فکر بوکودیدی کی بیشتر جه دیگران خواهیدی گیفتن. اما به هر کدام جه اوشانم یک دینار پرداخت بو بوسته. ^{۱۱} چون خوشان مژده فگفتیدی، لب به شکایت واکودیدی و صاحب باغه بوگفتیدی: ^{۱۲} «اشان کی آخرسر بمودی، فقط یک ساعت کار بوکودیدی و تو اوشانه، امی امره کی تمام روز آفتابه جیر زحمت بکشه ایم، برابر چاکودی!» ^{۱۳} اون، رو به اینه جه اوشان بوکوده و بوگفته: «ای ریفق، من کی به تو ظلمی نوکودم. مگر امی قرار یک دینار نوبو؟» ^{۱۴} پس تی حقه فیگیر و بوشون! من خواهم به آن آخری، تی مانستن مژد فدم. ^{۱۵} آیا حق نارم می پوله امره اونچی کی خواهم بوکونم؟ آیا تحمل ناری می سخاوته بیدینی؟» ^{۱۶} پس، اوشانی کی آخریدی، اول خواهیدی بوستن، و اوشانی کی اولیدی، آخر!

عیسی سومین پیشگویی در مورد خو مرگ

^{۱۷} وختی کی عیسی به سمت اورشلیم شوئوندوبو، راه میانی خو دوازده تا شاگرده اینه گوشه برده و اشانه بوگفته: ^{۱۸} «امان به سمت اورشلیم شوئوندربیم. در اوینه انسانه پسره بدست کاهنان و علمای دین تسلیم خواهیده کودن. اوشان، اونه به مرگ محکوم خواهیده کودن.» ^{۱۹} و به غیر یهودیان خواهیده ایسپردن تا مسخره ببه و پای بوخوره و به صلیب بیشه. اما سومین روز خواهه ویریشن.

ایته مارہ خواہش

۲۰ اون وخت زبدي پسرانہ مار خو دو تا پسرہ آمرہ عیسی ورجہ بمو و اونہ ورجہ زانو بزہ و جہ اون بخوآستہ کی اونہ آرزویہ برآوردہ بوکونہ. ۲۱ عیسی واورسہ: "تی آرزو چی ایسا؟" بوگفتہ: "بفرما کی، می آن دوتا پسر تی پادشاهی میان، ایته تی راستہ طرف و اویتہ تی چپہ طرف بینشیند." ۲۲ عیسی در جواب بوگفتہ: "شومان نئیدی چی خوآهیدی! آیا تائیدی جہ جامی کی من بہ زودی نوشم، بنوشید؟" جواب بدہدی: "بلہ، تائیمی!" ۲۳ عیسی بوگفتہ: "شکی نی یہ کی جہ می جام خوآهیدی خوردن، اما بدائید کی، نیشنن بر می راستہ طرف و چپہ طرف، می اختیار نی یہ تا اونہ بہ کسی ببخشم. آن جا کسانى شینہ کی، می پتر اوشانہ رہ فراہم بوکودہ."

۲۴ وختی دہ تا شاگرد دیگر جہ آن امر آگاہ بوبوستیدی، جہ دستہ اون دوتا برار عصبانی بوبوستیدی. ۲۵ عیسی اشانہ دَخدہ و بوگفتہ: "شومان دائیدی کی، حاکمان دیگرہ قومآن اوشانہ رہ آقایی کونیدی و اوشانہ بزرگان، اوشانہ دستور دھیدی. ۲۶ اما شیمی میانی آجور نیبہ، ہر کی بخواہہ شیمی میانی بزرگ بہ، باید ہمہ تانہ خادم بہ. ۲۷ و ہر کی بخواہہ شیمی میانی اول بہ، باید شیمی غلام بہ. ۲۸ جوری کی انسانہ پسر م نمو کی تا اونہ رہ خدمت بوکونید، بلکی تا خودش خدمت بوکونہ و خو جانہ بخاطر آزادی یہ خیلی ین فدا بوکونہ."

شفای کور فقیر

۲۹ وختی کی عیسی و اونہ شاگردان آریحایہ ترکہ کودندہ بید، تعداد زیادى اونہ دونبالسر روانہ بوبوستیدی. ۳۰ راہ کناری، دو تا کورہ مردای نیشته بید. وختی بیشنوستیدی کی، عیسی جہ او یہ شوئوندارہ، فریاد بزدي: "ای آقا، ای داوودہ پسر، آمرہ رحم بوکون!" ۳۱ جمعیت اوشانہ دَخدیدی و خوآستیدی کی ساکتہ بید، اما اشآن بیشتر فریاد زئیدی کی: "ای آقا، ای داوودہ پسر، آمرہ رحم بوکون!" ۳۲ عیسی بیسہ و اون دو تا مردہ دَخدہ و واورسہ: "چی خوآهیدی شیمی رہ بوکونم؟" ۳۳ جواب بدہدی: "ای آقا، خوآهیم امی چومان بیدینہ." ۳۴ عیسی دلسوزی آمرہ اوشانہ چومانہ لمس بوکود و هو لحظہ میانی خوشانہ بینایی یہ بیافتیدی و اونہ دونبالسر روانہ بوستیدی.

واردہ بوستنہ عیسیٰ بہ اورشلیم

^۱ چون اورشلیمہ نزدیکہ بوستیدی و بہ کوه زیتونہ دامنہ سر، بیت فاجی فارسہ اید، عیسیٰ دوتاً جہ خوشاگردان اوسہ کودہ، ^۲ و اوشانہ بوگفته: "دھکدہ بی کی شیمی روبرو نہہ، بیشید. بہ محضی کی وارد بیدی، الاغی یہ با اونہ کُره دبستہ خواہیدی یافتن. اوشانہ بازہ کونید و می ورجہ بأورید. ^۳ اگر کسی شمرہ حرفی بزہ، بوگوید: «آمی آقا اوشانہ احتیاج دارہ. » و اون بی معطلی اوشانہ اوسہ خواہہ کودن." آن مسئلہ واقع بوبوستہ تا اونچی کی نبی بوگفته بو، تحقق پیدا کونہ کی:

^۴ صہیونہ دخترہ بوگوید،

«براستی تی پادشاہ

الاغ رو نیشته و کُره الاغہ سوار

فروتانہ تی ورجہ آیہ. »

^۵ اون دوتاً شاگردان بوشویدی و طبق عیسیٰ فرمایش عمل بوکودیدی. ^۶ اوشان الاغ و اونہ کرہ یہ بأوردیدی و خوشانہ ردایانہ اوشانہ سر تاودہ ایدی و اونہ سوارہ بوستہ. ^۷ جمعیت زیادیم خوشانہ ردایانہ راہ سر پهن کودیدی و تعدادیم دارانہ شاخہ یانہ و وہ ایدی و راہ سر پهنہ کودیدی. ^۸ جمعیتی کی پیشاپیش اون شوئوندوبید و گروہی کی جہ اونہ دونبالسر آمویدی، فریاد زنان گفتیدی:

هوشیعانا، داوودہ پسر!

مبارک ببه اونی کی بنام خداوند آیہ!

هوشیعانا در اون بوجور بوجوران!

^۹ وختی اون وارد اورشلیم بوبوستہ، شور و هیجان تمام شہرہ بیگفتہ. مردم واورسیدی: "آن کی یہ؟" ^{۱۰} و اون جماعت جواب بدہ ایدی: "آنہ عیسایہ پیامبر، جہ ناصریہ جلیل!"

عیسیٰ معبدہ میانی

^{۱۱} اون وخت عیسیٰ بہ معبدہ صحن خدا بمو و کسانییہ کی در او یہ داد و ستد کودیدی، بیرونہ کودہ و صرافانہ تختان و کبوتر فروشانہ بساطانہ فوگوردانہ. ^{۱۲} و اوشانہ بوگفته: "بینویشتہ بوبوستہ کی، «می خانہ، خانہ دعا خواہہ بوستن، » اما شومان اونہ «راہزنانہ محل » چاکودہ ایدی.

^{۱۳} معبدہ میان، کوران و شلان اونہ ورجہ بمودی و اون، اوشانہ شفا بدہ. ^{۱۴} اما وختی سران کاهنان و علمای دین اونہ کارہ عجیبہ بیدہ دی و بیدہ ایدی کی زاکانم معبدہ میانی داد زیدی: "هوشیعانا!

داووده پسر، عصبانی بوبوستیدی. ^{۱۶} پس اونه بوگفتیدی: "آیا ایشنوی اشأن چی گویدی؟" جواب بده: "بله. مگر نخوانده اید کی:

« زَاكَاُن و شیرخواریانه زبأن رو

شکر گزاری و پرستش جاری بوکودی » ؟

^{۱۷} پس عیسی اشأنه ترکه کوده و جه شهر بیرون بوشو و به بیت عنیا بوشو و شبه اویه سره کوده.

انجیر داره خوشکه بوستن

^{۱۸} صبحدم عیسی و اگردستندوبو به شهر کی، راه میانی ویشته بوسته. ^{۱۹} راه کناری، انجیرداری یه بیده و بوشو به سمت اون، اما به جز برگ چیزی اونه رو نیده، پس رو به دار بوکوده و بوگفته: "ده هیچوخت میوه ای جه تو به بار نخواهه آمون." هو لحظه دار خوشکه بوسته. ^{۲۰} شاگردان کی با دئن آن واقعه تعجب بوکوده بید، جه اون واورسه ایدی: "چطو انجیره درخت به آن زودی خوشکه بوسته؟" ^{۲۱} عیسی در او شأنه جواب بوگفته: "براستی شمره گویم کی اگر ایمان بدآرید و شک نوکونید، نه تنها تآنیدی اوجوری کی انجیر داره سر بمو، انجام بدیدی، بلکی هر وخت به آن کوه بوگوئید «جه جا کنده بویون، به دریا دکف،» هجور خواهه بوستن. ^{۲۲} اگر ایمان بدآرید، هر اونچی کی در دعا تقاضا بوکونیدی، خواهیدی گیفتن.

سؤال در مورد عیسی اجازه و اختیار

^{۲۳} اون وخت عیسی وارده محوطه معبد بوبوسته و به مردم تعلیم بده. در آن لحظه سران کاهنان و مشایخ قوم اونه ورجه بمودی و بوگفتیدی: "با چی اجازه یی آن کارانه کونی؟ چی کسی آن حقه تره فده دآره؟" ^{۲۴} عیسی در جواب بوگفته: "منم جه شومان سئوالی دارم. اگر جواب بدیدی، منم شمره گویم با چی اجازه یی آن کارانه کونم. ^{۲۵} یحیی تعمید جه کویه بو؟ جه آسمان یا جه انسان؟" او شأن خوشأنه میان بحث بوکودیدی و بوگفتیدی: "اگر بوگوئیمی جه آسمان بو، آمره خواهه گفتن پس چرا به اون ایمان نآوردیدی؟" ^{۲۶} و اگر بوگوئیم جه انسان بو، جه مردم ترسیم، چون او شأن همه تا یحیایه پیامبر دینیدی. ^{۲۷} پس به عیسی جواب بده دیدی: "نآئیم!" عیسی بوگفته: "منم شمره نوگویم چی اجازه ای آمره آن کارانه کونم.

مثله دوتاً پسر

۲۸ شیمی نظر چی ایسا؟ ایتہ مردی دوتاً پسر داشته. بوشو خو اولین پسرہ ورجہ و بوگفته: «پسر جان، امروز به می انگور باغ بوشون و مشغوله کار بوبون.» ۲۹ جواب بده: «نشم.» اما بعد تغییر عقیده بده و بوشو. ۳۰ پتر بوشو خو اویته پسرہ ورجہ و همون حرفہ به اون بزه و پسر جواب بده: «شم، آقا.» اما نوشو. ۳۱ کویتہ جہ اون دوتاً، خو پترہ خواسته به بجا بأورده؟ جواب بدهدی: «اولی.» عیسی به اشآن بوگفته: «براستی شمرہ گویم کی باجگیران و فاحشه یان پیشتر جہ شومان به خدا پادشاهی راه پیدا کونیدی. ۳۲ چون یحیی پارسایی امرہ شیمی ورجہ بمو، اما به اون ایمان نآوردیدی، ولی باجگیران و فاحشه یان ایمان بأوردیدی. و شومان با آنکی آنہ بیده ایدی، تغییر عقیده ندهدی و به اون ایمان نآوردیدی.»

مثل باغبانان شرور

۳۳ به ایتہ مثل دیگہ گوش بدید: صاحب باغی انگور باغی چاکوده و اونہ دورہ دیوار بکشہ و اونہ میان حوضچه انگور له کونی بکنده و بُرجی چاکوده. جہ آن پس انگور باغہ به چند تا باغبان اجارہ بده و خودش به مسافرت بوشو. ۳۴ چون زمان برداشت محصول فارسہ، خو غلامانہ، باغبانانہ ورجہ اوسہ کودہ تا اونہ میوہیہ به اون تحویل بدیدی. ۳۵ اما باغبانان اونہ غلامانہ بیگفتیدی، ایتہ یہ بزدی و اویته یہ بوکوشتیدی و سوومی یہ سنگسار بوکودیدی. ۳۶ ایبار دیگر، غلامان زیادی اوشانہ ورجہ اوسہ کودہ، اما باغبانان اوشانہ امرہیم هجور رفتار بوکودیدی. ۳۷ سرآخر خو پسرہ باغبانانہ ورجہ اوسہ کودہ و خو ورجہ گفتی کی «می پسرہ احترامہ خواہدہ دأشتن.» ۳۸ اما وختی باغبانان پسرہ بیدهدی، ہمدیگرہ بوگفتیدی: «آن وارثہ! بآئید اونہ بوکوشیم و اونہ ارثہ صاحب بیسیم.» ۳۹ پس اونہ بیگفتیدی و اونہ جہ انگور باغ بیرون تآودهدی و اونہ بوکوشتیدی. ۴۰ با آن اوصاف وختی صاحب انگورباغ بأیہ، آن باغبانانہ امرہ چی خواہہ کودن؟ ۴۱ جواب بدیدی: «اون اشخاص بیرحمہ با بیرحمی نابود خواہہ کودن و انگورباغہ به باغبانان دیگر اجارہ خواہہ دَن، تا در فصل برداشت محصول اونہ سهمہ فدیدی.» ۴۲ اونوخت عیسی اوشانہ بوگفته: «آیا تا به حال کیتاب مقدسہ میان نخواندہ ایدی کی،

«همون سنگی کی معماران رده کودیدی،

سنگ اصلی بنا بوبوستہ دأرہ.

خداوند آن کارہ بوکودہ

و آمی نظر تعجبی یہ «؟

۴۳ پس شمره گویم کی خدا پادشاهی جه شومان فیگفته به و به قومی فده خواهه بوستن کی، اونه میوه یه فده. ۴۴ هر کی اون سنگه سر بکفه، خورده خواهه بوستن و هر وخت اون سنگ کسی سر بکفه، اونه له خواهه کودن.

۴۵ چون سران کاهنان و فریسیان عیسی مثلاًنه بیشنوستیدی، بفهمستیدی کی اشانه ره حرف زنه. ۴۶ پس تصمیم بیگفتیدی کی اونه گرفتار کونیدی، اما جه مردم ترسه ایدی، چون اوشان عیسایه پیامبر دانستیدی.

۲۲

مثله جشن عروسی

۱ عیسی بازم مثاله امره اشانه ره حرف زئه و بفرماسته: ۲ "آسمانه پادشاهی یه به شاهی شه تشبیه کودن کی، خو پسر عروسی ره جشن بیگفته. ۳ اون خو خادمانه اوسه کوده تا دعوت بوبوسته یانه به جشن دخوانیدی، اما اوشان نخوآستیدی بآیدی. ۴ پس خادمان دیگه ای اوسه کوده و بوگفته: «دعوت بوبوسته یانه بوگوئیدی الان جشن سفره یه حاضره کوده دارم. گاوان و گوسالانه چاق و چله یم سر ووه دارم و همه چیز آماده یه. پس به عروسی جشن بآید.» ۵ اما اوشان اعتنا نوکودیدی و هر کدام خوشانه راهه بوشودی؛ ایته به مزرعه و ایته به خو تجارت. ۶ دیگرانم اونه خادمانه بیگفتیدی و آزار بدهدی و بوکوشتیدی. ۷ شاه وختی انه بیشنوسته، عصبانی بوبوسته، خوسربازانه اوسه کوده و قاتلانه بوکوشته و اوشانه شهره به آتش فکشه. ۸ جه آن پس خو خادمانه بوگفته: «عروسی جشن آماده یه، اما دعوت بوبوسته یان لایق آن نوبوده کی در اون حضور بدآیدی. ۹ پس به شهره میدان بیشید و هر کی یه پیدا کودید، به عروسی جشن دعوت بوکونید.» ۱۰ غلامان به کوچه یان بوشودی و هر کی یه پیدا کودیدی، چی خوب و چی بد، خوشانه امره باوردیدی و عروسی تالار، جه مهمانان پوره بوسته.

۱۱ اما وختی کی شاه مهمانانه دئنه ره مجلسه وارده بوبوسته، مردی یه بیده کی، جشن عروسی لیباسه دونکوده بو. ۱۲ جه اون واورسه: «ای ریفق، چطو بدون جشن عروسی لیباس به آیه بمویی؟» اون مرد جوابی ناشته. ۱۳ اون وخت پادشاه خو خادمانه بوگفته: «اونه دست و پایه دبه دید و تاریکی میان تاؤداید. جایی کی گریه و دندان به دندان سائیده خواهه بوستن.» ۱۴ چونکی دعوت بوبوسته یان زیادیدی و اما برگزیدگان کم.

سؤال در موردہ مالیات فدن

^{۱۵} جہ آن پس فریسیان بیرون بوشودی و مشورت بوکودیدی تا بیدہنیدی چطو تأنیدی اونہ خودشه حرفان آمرہ بہ دام تاؤدیدی. ^{۱۶} اوشان خوشانہ شاگردانہ ہیرودیسه یارانہ آمرہ اونہ ورجہ اوسہ کودیدی و بوگفتیدی: "استاد، دانیم کی تو مردی صادق ایسی و خدا راہہ بہ درستی یاد دہی و جہ کسی نترسی چون ظاہرہ نیگاہ نوکونی. ^{۱۷} پس تی نظرہ آمرہ بوگو: آیا بہ قیصر مالیات فدن جایزہ یا نہ؟" ^{۱۸} عیسی آشانہ افکارہ بدہ بفہمستہ و بوگفتہ: "ای ریاکاران، چَرأ مرہ امتحان کونیدی؟ ^{۱۹} سگہ بی بہ کی باید اونہ آمرہ مالیات فدیدی، مَرہ نشان بدیدی. اوشان سگہ ای یک دیناری عیسیاہ فدیدی. ^{۲۰} جہ اوشان واورسہ: "صورت و نامی کی آن سگہ رو نہہ، کی شینہ؟" ^{۲۱} جواب بدیدی: "قیصرہ شین." اوشانہ بوگفتہ: "پس قیصرہ شینہ قیصرہ فدیدی و خدا شینہ خدایہ." ^{۲۲} چون آنہ بیشنوستیدی، تعجب بوکودیدی و اونہ بَندی و بوشوایدی.

سؤال در موردہ قیامت

^{۲۳} در ہو روز، صدوقیان کی قیامتہ انکار کونیدی، اونہ ورجہ بمودی و جہ اون سئوالی بوکودیدی و ^{۲۴} بوگفتیدی: "استاد، موسی آمرہ بفرماستہ کی اگر مردی بی اولاد بیمیرہ، اونہ برأر باید اونہ بیوہ بہ زنی بیگیرہ تا جہ اون خود برأرہ رہ نسلی باقی بَنہ. ^{۲۵} ایبار آمی میان ہفت تا برأر بودہ، اولین برار زن بیگفتہ و بمردہ و چون زاکی ناشتہ، خو زنہ بیوہ بہ خو برارہ رہ باقی بَنہ. ^{۲۶} دو مین و سومین تا ہفتمین برأرم بہ ہجور وضع دُچارہ بوستیدی. ^{۲۷} سَرآخر اون زنایم بَمردہ. ^{۲۸} الآن قیامتہ میانی، اون زن کویتہ جہ اون ہفت تا برأرہ زن خواہہ بوستن، چون ہمہ تا اونہ بہ زنی بیگفتہ بود؟" ^{۲۹} عیسی جواب بدہ: "شومان گمراہیدی، چون نہ جہ کیتاب مقدس چیزی دانیدی و نہ جہ خدا قدرت! ^{۳۰} در روز قیامت نہ کسی زن گیرہ و نہ مردہ رہ بہ، بلکی ہمہ آسمانہ فرشتہ یانہ مانستن خواہدہ بوستن. ^{۳۱} اما درمورد مُردہ یانہ قیامت، آیا کیتابہ میان نخواندہ اید کی خدا شمرہ چی بوگفتہ دارہ؟ ^{۳۲} اون بفرماستہ کی، «من ایسم ابراہیمہ خدا و اسحاقہ خدا و یعقوبہ خدا.» اون خدای مُردہ یانہ نی بہ، بلکی خدای زندہ یانہ." ^{۳۳} مردم ایشنوستنہ آن گبانہ آمرہ، جہ اونہ تعلیم تعجب بوکودیدی.

پیلہ حکم

^{۳۴} اما چون فریسیان بیشنوستیدی کی عیسی خو جواب آمرہ چطو صدوقیانہ دہانہ دبستہ، دور ہم جمعہ بوستیدی. ^{۳۵} ایتہ جہ اوشان کی فقیہ بو، بہ قصد آنکی اونہ بہ دام تاؤدہ، جہ اون واورسہ: ^{۳۶}

”ای استاد، شریعتہ پیلہ حکم کویتہ یہ؟“^{۳۷} عیسیٰ جواب بدہ: «خداوند تی خدایہ تمامی تی جانہ آمرہ و تمامی تی فکرہ آمرہ دوست بدأر.»^{۳۸} آن اولین و پیلہ ترین حکمہ.^{۳۹} دوّمین حکم، اولین حکمہ مأنستن، مهمّہ. «تی همسایہ یہ، تی مأنستن دوست بدأر.»^{۴۰} آن دو حکم اساسی تمام موسی شریعت و پیامبرانہ نوشتہ یہ.

مسیح کی پسرہ؟

^{۴۱} وختی کی فریسیان ہمہ جمعہ بوستہ بید، عیسیٰ اوشأنہ جہ واورسہ: ^{۴۲} ”شیمی نظر در موردہ مسیح چی ایسہ؟ اون کی پسرہ؟“ جواب بدہ ئیدی: ”داوودہ پسر.“^{۴۳} عیسیٰ بوگفتہ: ”پس چطو داوود اونہ الہامہ روح آمرہ اونہ خداوند دَخدہ؟ چونکی گویہ:

^{۴۴} «خداوند بہ می خداوند بوگفتہ:

بہ می راستہ دست بینیش

تا زمانی کی تی دشمنانہ تی پا جیر تاوادم.»

^{۴۵} اگر داوود اونہ خداوند دَخوانہ، چطو اون تأنہ داوودہ پسر بہ؟^{۴۶} ”هنہ وسین ہیچکی نتأنستہ اونہ جوابہ بدہ و جہ آن پس ہیچکی جرأت نوکودہ جہ اون سئوالی بوکونہ.

۲۳

هشدار بہ رهبران مذہبی

^۱ اون وخت عیسیٰ رو بہ خو شاگردان بوکودہ و بوگفتہ: ^۲ ”علمای دین و فریسیان، موسی کُرسی سر نیشیدی. ^۳ پس اونچی بہ شومان گویدی، بدأرید و بجا بأورید، اما اوشأنہ مأنستن عمل نوکونید، چون اونچی یاد دھیدی، خودشان بجا نأوریدی. ^۴ مردمہ دوشہ رو بار زیادی نہیدی، اما خودشان حاضر نییدی اونہ حرکت دئنہ رہ حتی انگشتی یہ تکان بدیدی. ^۵ ہر چی کونیدی، آنہ رہیہ کی مردم اوشأنہ بیدینیدی؛ خوشأنہ آیہ دأنانہ پیلہ تر و خوشأنہ ردا دامنہ بہتر چأکونیدی. ^۶ دوست دأریدی کی جشنأنہ میان مجلسہ جور بینیشیدی و کنیسہ یأنہ میان بہترین جایہ بدأریدی. ^۷ و کوچہ بازارہ میانی مردم اوشأنہ سلام بوگویدی و «استاد» دَخنیدی. ^۸ اما شومان «استاد» خواندہ نییدی، چونکی شومان ایتہ استاد دأریدی، و شومان ہمہ تا برأریدی. ^۹ ہیچکسہ زمینہ رو «پتر» دَخنید، چونکی تنها ایتہ پتر دأریدی کی، آسمانہ میانی ایسا. ^{۱۰} و پیشوایم دَخنید، چونکی فقط ایتہ پیشوا دأریدی کی،

مسیحہ. ^{۱۱} اونکی شیمی میانِ جہِ ہمہ پیلہ ترہ، شیمی غلامِ خواہہ بوستن. ^{۱۲} چون ہر کی خودشہ پیلہ ترہ کونہ، پست خواہہ بوستن و ہر کی خودشہ فروتن چاکونہ، سر بلند خواہہ بوستن.

^{۱۳} وای بر شومآن ای علمای دین و فریسیان ریاکار! شومآن آسمانہ پادشاہی درہ مردم رہ دبہ دیدی؛ نہ خودتآن واردہ بیدی و نہ ولیدی کسانِ یہ کی در راہہ دہ، داخلہ بید.

^{۱۴} وای بر شومآن ای علمای دین و فریسیان ریاکار! شومآن از طرفی بیوہ زنآنہ خانہ یہ غارت کونیدی و از طرف دیگر ریاکارآن مانستن شیمی دُعایہ طول دیدی. ہنہ وسین، شیمی مکافات خیلی سختتر خواہہ بوستن.

^{۱۵} وای بر شو مآن ای علمای دین و فریسیان ریاکار! شومآن دریا و خوشکی یہ چرخیدی تا اینفرہ بہ خودتآنہ دین باوریدی و وختی آجور بوکودیدی، اونہ دوبرابر جہ خودتآن، جہنمہ زاک چاکونیدی.

^{۱۶} وای بر شومآن ای راہنمایان کور کی گوئیدی: «اگر کسی معبدہ قسم بوخوره، چیزی نی یہ، اما اگر بہ معبدہ طلا قسم بوخوره، باید خو قسمہ وفا بوکونہ.» ^{۱۷} ای جاہلان کور! کویتہ سرتہ؟ طلا یا معبدی کی، طلایہ تقدیس کونہ؟ ^{۱۸} و ہم گوئیدی: «اگر کسی بہ مذبح قسم بوخوره، چیزی نی یہ، اما اگر کسی بہ ہدیہ ای کی اونہ رو بنہ بہ، قسم بوخوره، باید خود قسمہ وفا بوکونہ.» ^{۱۹} ای کورآن! کویتہ سرتہ؟ ہدیہ یا مذبحی کی ہدیہ یہ تقدیسہ کونہ؟ ^{۲۰} پس، کسی کی بہ مذبح قسم خوره، ہم بہ مذبح و ہم بر بہ ہر چی کی اونہ رو نہہ، قسم خوره. ^{۲۱} ہر کی معبدہ قسم خوره، بہ معبد و ہر اونچی کی اونہ درون ساکنہ، قسم بوخورده دآرہ. ^{۲۲} و ہر کی آسمانہ قسم بوخوره، خدا تختہ و اونی کی اونہ رو نیشتہ، قسم بوخورده دآرہ.

^{۲۳} وای بر شومآن ای علمای دین و فریسیان ریاکار! شومآن جہ نعنأع و شیوید و زیرہ دہ یکہ فدیدی. اما احکام خیلی مہم شریعتہ کی ہمون عدالت و رحمت و امانتہ، نیگاہ نوکونیدی. بأیستی اشآنہ بجا باوریدی و اوشانم فراموش نوکودہ بیدی. ^{۲۴} ای راہنمایان کور! شومآن پشہ یہ جہ صافی ردہ کونیدی، اما شترہ فوریدی!

^{۲۵} وای بر شومآن ای علمای دین و فریسیان ریاکار! شومآن کاسہ و بشقابہ بیرونہ پاکہ کونیدی، اما اونہ درون پور جہ ظلم و ناپرہیزی یہ. ^{۲۶} ای فریسی کور! اول کاسہ و بشقابہ درونہ پاکہ کون کی، اونہ بیرونم پاکہ خواہہ بوستن.

^{۲۷} وای بر شومآن ای علمای دین و فریسیان ریاکار! شومآن قبرستانه سفیدکاری بوبوسته ئیدی مأنستئیدی کی جه بیرون قشنگ بنظر آیه، اما اوشأنه درون پور جه مُرده یأنه استخوان و انواع نجاساته! ^{۲۸} هَجور، شومآتم خودتأنه به مردم پارسا نیشان دهیدی، اما در باطن پور جه ریاکاری و شرییدی.

^{۲۹} وای بر شومآن ای علمای دین و فریسیان ریاکار! شومآن انبیا ره مقبره یأن چأکونیدی و پارسایانه قبرأنه آراسته کونیدی ^{۳۰} و گوئیدی: «اگر در زمان آمی نیأکأن ایسأبیم، هرگز اوشأنه آمره در کوشتن انبیا شریک نبوستیمی.» ^{۳۱} هَجور، خودتان قبول کونیدی کی، قاتلأنه انبیا زأکأنید. ^{۳۲} الآن کی آجوره، پس اونچی یه کی شیمی نیأکأن شروع بوکودیدی، شومآن به کمال فأسأئیدی. ^{۳۳} ای مارأن! ای افعی زأکأن! چطو جه مجازات جهنم فرار خواهیدی کودن؟ ^{۳۴} چرا کی من انبیا و حکیمان و علما شیمی ورجه اوسه کونم و شومآن بعضی ینه خواهیدی کوشتن و به صلیب خواهیدی کشن. و بعضی ینه شیمی کنیسه یأنه میأن پأیی خواهیدی زَنَن و شهر به شهر تعقیب خواهیدی کودن. ^{۳۵} پس همه تَأ پارسایان خون کی زمینه رو فووسته دأره، جه هابیل پارسا بیگفته تا خون زکریا بن برخیا کی، اونه بین محراب و مذبح بوکوشتیدی، شیمی گردن خواهه بوستن. ^{۳۶} براستی شمره گویم کی قصاص آن همه یه، آن نسل باید فده.

^{۳۷} ای اورشلیم، ای اورشلیم، ای پیامبرانه قاتل و رسولأنه سنگسار کننده کی تی ورجه اوسه بده! چند بار خواستم مُرغی مأنستن کی خو جوجه یأنه خو یاله جیر جمعه کونه، تی زأکأنه جمعه کونم، اما نخواستی. ^{۳۸} الآن شیمی خانه شیمی ره ویران مأنه. ^{۳۹} چون شمره گویم کی جه آن پس مره نخوائیدی دئن تا روزی کی گوئیدی: «مبارک باد اونی کی بنام خداوند آیه.»

۲۴

آخره زمانه نشانه یأن

^۱ وختی کی عیسی معبده ترکه کوده و خو راهه شویه، اونه شاگردأن اونه ورجه بمودی تا اونه متوجه معبده ساختمان بوکونیدی. ^۲ عیسی اوشأنه بوگفته: «آن ساختمانأنه دینیدی؟ براستی شمره گویم کی سنگی، سنگه رو باقی نخواهه مأنستن، بلکی همه خواهه فووستن.»

^۳ وختی عیسی کوه زیتونه رو نیشته بو، اونه شاگردأن خلوتی اونه ورجه بمودی و بوگفتیدی: «آمره بوگو آن چیزأن کی رخ خواهه دئن و نشانه تی آمون و آخر آن زمانه چیه؟» ^۴ عیسی جواب بده: «هوشیار ببید کی کسی شمره گمراه نوکونه. ^۵ چون خیلی ین بنام من خواهده آمون و خواهده گفتن،

«من مسیح ایسم» و خیلی یه گمراه خواهده کودن.^۶ درباره جنگائتم خواهیدی ایشنوستن و جنگانه خبر به شیمی گوش خواهه فارسن. اما نوه ترسائید، چون آجور وقایع باید رخ بده، ولی هنوز آخر فأنرسه دأره. ^۷ قومی بر قوم دیگر و حکومتی بر حکومت دیگر خواهه ویریشن، و قحطی یان و زلزله یان در جاهای گوناگون خواهه آمون. ^۸ اما اشأن همه تنها به معنی اوّل درد زایمانه.

^۹ در اون زمان شماره به دشمن تسلیم خواهه کودن تا شکنجه زیر قرار بیگیری و کشته ببیدی. همه تا قومن می نامه وسین جه شومان نفرت خواهه داشتن. ^{۱۰} در اون روزان خیلی یه جه خوشأن ایمان و آگردیدی، همدیگره خیانت خواهه کودن و جه همدیگر متنفر خواهه بوستن. ^{۱۱} پیامبران دروغین زیادی ویریزیدی، خیلی یه گمراه خواهه کودن. ^{۱۲} جه زیادی شرارت خیلی یه محبت به سردی خواهه رسن. ^{۱۳} اما هر کی تا به آخر پایدار بمانه، نجات پیدا خواهه کودن. ^{۱۴} و آن مژده پادشاهی در سرتاسر جهان اعلام خواهه بوستن تا شهادتی برای همه تا قومان ببه، اون وخت آخر خواهه فارسن.

^{۱۵} پس اونچی یه کی دانیال نبی اونه «مکروه ویرانگر» خوانه، مکان مقدس میان سرپا دینید- اونی کی خوانه دقت بوکونه - ^{۱۶} اون وخت هر کی یهودیه میان بیسه، به کوهین فرار کونه؛ ^{۱۷} و هر کی خانه بامه جور بیسه، چیزی اوسه دنه ره بیجیر نایه. ^{۱۸} و هر کی در مزرعه میان بیسه، خو قبا فیگیفته ره به خانه وآنگرده. ^{۱۹} در اون زمان وای بر زناکونی کی حامله یه و مارانی کی شیر دهده؛ ^{۲۰} دعا بوکونید کی شیمی فرار در زمستان روز یا روز شبات نیه. ^{۲۱} چون در اون زمان چنان مصیبت بزرگی رخ خواهه دئن کی اونه مانستن جه ابتدای جهان تا الان رخ نده دأره و هیچو ختم رخ نخواهه دئن. ^{۲۲} اگر اون روزان کوتاه نوبوسته بی، هیچ آدمی جان سالم بدر نوبورده بی، اما انتخاب شدگانه وسین کوتاه خواهه بوستن.

^{۲۳} در اون زمان اگر کسی شماره بوگویه، «بیدینید، مسیح آیه ایسه!» یا «مسیح او یه ایسه!» باور نوکونید. ^{۲۴} چون مسیحیان دروغگو و پیامبران دروغین ویریزیدی، نشانه و معجزات بزرگی خواهه آوردن تا اگر ممکن ببه، حتی انتخاب شدگانم گمراه بوکونیدی. ^{۲۵} بیدینید، پیشاپیش شماره بوگفتم. ^{۲۶} پس اگر شماره بوگوید، «اون بیابانه میان ایسه»، به او یه نیشید. و اگر بوگوید: «خانه درون ایسه»، باور نوکونید. ^{۲۷} چون هجور کی رعد و برق شرق آسمان میانی بوجور آیه و اونه نور تابه غروب فارسه، انسانه پسره ظهور کودنم هجور خواهه بوستن. ^{۲۸} هر جا لاشه ای بیسه، لاشخوران در او یه جمعه بده.

^{۲۹} فوراً بعد از او روزانه مصیبت

« خورشید تاریک خواهه بوستن

و ماہم ده نخواهه تابستن؛

ستاره‌ین جه آسمان بیجیر خواهده فووستن،

و نیروهای آسمانی‌یم به لرزه خواهده آمون. «

^{۳۰} اون وخت انسانه پسره نشانه، آسمانه میانی ظاهر خواهده بوستن و همه قومآن جه جهان خوشأنه سینه سر خواهده زَنَن و انسانه پسره خواهده دَنَن کی قدرت و جلال و عظیمه آمره، آسمانه، ابرأنه رو آموندأره. ^{۳۱} اون خو فرشته‌یأنه با صدای بلند شپور، اوسه خواهده کودن و اوشأن اونه انتخاب شده‌یأنه جه چهارگُنَج دنیا، جه آن طرف آسمان به اوطرف آسمان، همدیگره کنار جمعه خواهده کودن. ^{۳۲} الآن، جه انجیر دار آن درسه بیگیرید: وختی اونه شاخه‌یأن جوانه زنه و برگ دهه، فهمیدی کی تابستان نزدیکه. ^{۳۳} هجور، هو وخت کی آن چیزأنه بیدینید، فهمیدی کی اون نزدیکه، بلکی دَره کنار ایسه. ^{۳۴} براستی شمره گویم کی تا آن همه رخ نده، آن نسل جه بین نخواهه شوون. ^{۳۵} آسمان و زمین جه بین خواهه شوون، اما می گبأن هرگز جه بین نخواهه شوون.

هیچکس اون روز و ساعته نأنه

^{۳۶} هیچکس اون روز و ساعته نأنه، جز پُتر؛ حتّی آسمانه فرشته‌یأن و پسرم جه اون آگاه نی‌ید. ^{۳۷} زمان ظهور انسانه پسر، نوح روزگاره مأنستن خواهده بوستن. ^{۳۸} روزهای پیشتر جه طوفان، قبل از اونکی نوح کشتی میان بیشه، مردم خوردیدی و زئیدی و زن گیتیدی و مَرَدَره بوستیدی ^{۳۹} و نأنستیدی کی چی در پیشه، تا آنکی طوفان بمو و همه‌یه خو آمره ببرده. انسانه پسره ظهور کودنم هجور خواهده بوستن. ^{۴۰} جه دو تا مردی کی مزرعه سر ایسأدی، ایته اوسه‌ده‌به و اویته خواهده ایسأن. ^{۴۱} و جه دو تا زن کی با هم آسیاب کونیدی، ایته اوسه‌ده به و اویته خواهده ایسأن. ^{۴۲} پس بیدار ببید، چون نأئیدی شیمی آقا چی روزی خواهده آمون. ^{۴۳} آنه بدانید کی اگر صاحبخانه دأنسته کی دزد در چه ساعتی از روز آیه، بیدار مأنسته و وئشته به اونه خانه دست بزئیدی. ^{۴۴} پس شومأنم آماده ببید، چون انسانه پسر در ساعتی خواهده آمون کی اونه انتظاره نأریدی.

^{۴۵} پس اون غلام آمین و دانا کی ایسأ کی، اونه ارباب اونه به سرپرستی خو خانواده بیسپرده تا اوشأنه خوراکه به موقع فده؟ ^{۴۶} خوش‌بحال اون غلامی کی وختی اونه ارباب وَاگرده، اونه مشغول آنه کار بیدینه. ^{۴۷} براستی شمره گویم کی اونه خو همه‌تأملاکه رو خواهده نئن. ^{۴۸} اما اگر اون غلام، شرور به و خودشه بیگه کی «می ارباب دَتره کوده دأره»، ^{۴۹} و خو همکارانه آزار بده، و مستأنه آمره مشغول

خوردن و نوشیدن ببه. ^{۵۰} اون وخت اونه ارباب در روزی کی انتظار ناره و در ساعتی کی جه اون آگاه نی‌یه، خواهه آمون. ^{۵۱} و اونَه جه وسط دوپاره خواهه کودن و ریاکارانه جایگاه خواهه تاودن، جایی کی گریه و دندان، دندان رو ساییده خواهه بوستن.

۲۵

مثل ده باکره

^۱ در اون روز آسمانه پادشاهی مثل ده باکره خواهه بوستن کی، خوشأنه چراغانه اوسه‌نیدی و داماده پیشوازه ره بیرون بوشودی. ^۲ پنج تا جه اوشأن دانا و پنج تای دیگه نادان بودی. ^۳ نادانه باکره‌یان خوشأنه چراغه اوسه‌دید، اما روغن خوشأنه امره نوبوردیدی. ^۴ اما دانایان، خوشأنه چراغانه امره ظرفی پور جه روغن ببردیدی. ^۵ چون داماده آمون طول بکشه، همه تا چومان سنگینه بوسته و خوابه شد. ^۶ نصف شب صدایی بلند به گوش فارسه کی گفتی: «داماد آمونداره! به اونه پیشواز بیشیدا!» ^۷ اون وخت همه تا باکره بیدار بوستیدی و خوشأنه چراغانه آماده کودیدی. ^۸ نادانان، دانایانه بوگفتیدی: «ایمچه شیمی روغن امره فدید، چون امی چراغان کره خاموشه به.» ^۹ اما دانایان جواب بده‌دی: «فندیم، چون روغن امی همه‌تانه ره کفاف نیبه. بیشید جه اوشانی کی فروشد، شیمی ره بهینید.» ^{۱۰} اما زمانی کی اوشأن روغن فیگیفته ره بیرون بوشوبید، داماد فارسه و باکره‌یانی کی آماده بودی، اونه امره به جشن عروسی بوشودی و در دبسته بوبوسته. ^{۱۱} جه آن پس باکره‌یانه دیگرم فارسدی و بوگفتیدی: «ای آقا، ای آقا، دَره امی ره واکون!» ^{۱۲} اما داماد اوشأنه بوگفته: «براستی شمره گویم کی، من شمره نشناسم.» ^{۱۳} پس مراقب ببید، چون جه اون روز و ساعت خبر ناریدی.

قنطارانه مثل

^{۱۴} آسمانه پادشاهی مردی مانستن خواهه بوستن کی تصمیم سفر داشته. اون خو خادمانه دَخده و خو امواله به اوشأن بیسپرده؛ ^{۱۵} هر خادمی‌یه به اندازه اونه ظرفیت، به ایته پنج قنطار فده و به دیگری دوتا و به اویته ایته فده. اون وخت راهی‌یه سفر بوبوسته. ^{۱۶} مردی کی پنج قنطار فیگیفته بو، بی معطلی شروع به تجارت بوکوده و پنج قنطار دیگرم سود بوکوده. ^{۱۷} هجور اونی کی دو قنطار داشته، دو قنطار دیگرم سود بوکوده. ^{۱۸} اما اونی کی ایته قنطار داشته، بوشو و زمینه بکند و خو ارباب پوله قایمه کوده.

^{۱۹} بعد از مدّت طولانی، اون خادمانه ارباب، و اگر دسته و اوشأنه جه حساب بخوآسته. ^{۲۰} مردی کی پنج قنطار فیگیفته بو، پنج قنطار دیگرم خو آمره بأورده و بوگفته: «ارباب، به من پنج قنطار بیسپردی، آنم پنج قنطار دیگه کی سود بوکودم.» ^{۲۱} ارباب جواب بده: «آفرین، ای خادم خوب و آمین! در چیزهای کم آمین بویی، پس تره چیزهای زیادی رو خواهم نئن. بیا و تی اربابه شادی میان شریک بوبون!» ^{۲۲} خادمی کی دو تا قنطار فیگیفته بو، بمو جلو و بوگفته: «دو قنطار بیسپردی، آنم دو قنطار دیگه ای کی سود بوکودم.» ^{۲۳} ارباب جواب بده: «آفرین، ای خادم خوب و آمین! در چیزهای کم آمین بویی، پس تره چیزهای زیادی رو خواهم نئن. بیا و تی اربابه شادی میان شریک بوبون!» ^{۲۴} اون وخت خادمی کی ایته قنطار فیگیفته بو، جلو بمو و بوگفته: «چون دانستم کی مردی بد اخلاق ایسی و جه جایی کی نکاشته یی، درو کونی و جه جایی کی نپاشانه یی، جمعه کونی، ^{۲۵} پس بترسم و تی پوله زمینه میان قایمه کودم، آنم تی پول!» ^{۲۶} ارباب جواب بده: «ای خادم شرور و تنبل! تو کی دانستی جه جایی کی نکاشته دأرم، درو کونم و جه جایی کی نپاشانه دأرم، جمعه کونم، ^{۲۷} پس چرا می پوله به صرافان فنده یی تا وختی کی جه سفر و اگر دم، پوله با اونه سود پس فیگیرم؟ ^{۲۸} اون قنطاره جه اون فیگیرید و فدید به اونی کی ده قنطار دأره. ^{۲۹} چون به هر کسی کی دأره، بیشتر فده خواهه بوستن تا به زیادی بدأره، اما اونی کی نأره، حتی اونچی یم کی دأره، جه اون فیگیفته خواهه بوستن. ^{۳۰} آن خادم بی فایده یه بیرونه تاریکی میان تاؤداید، جایی کی گریه و دندان دندان رو سائیده خواهه بوستن.»

روز داوری

^{۳۱} وختی کی انسانه پسر خودشه جلال و شکوه آمره و همه تا فرشته یانه آمره بأیه، خو تخته پرشکوه رو خواهه نیشن ^{۳۲} و همه تا قومآن اونه ورجه حاضر خواهده بوستن و اون چوپانی مأنستن کی گوسفندانه جه بزآن جدا کونه، مردمانه به دو گروه تقسیم خواهه کودن. ^{۳۳} اون گوسفندانه در راسته طرف و بزآنه در چپه طرف قرار خواهه دئن. ^{۳۴} جه آن پس اوشأنی یه کی در راسته طرفه اون ایسه دی، خواهه گفتن: «بأیید ای پثره جه برکت فیگیفته یان، و پادشاهی یه به ارث بیرید کی، جه ابتدای جهان شیمی ره آماده بوبوسته بو. ^{۳۵} چون گوشنه بوم، مره غذا فده دی؛ تشنه بوم، مره آب فده دی؛ غریب بوم، مره جا فده دی. ^{۳۶} لخت بوم، مره بیوشاندی؛ مریض بوم، مره عیادت بمودی؛ زندانی بوم، مره ملاقات بمودی.» ^{۳۷} اون وخت پارسایان جواب خواهده دئن: «ای آقا، کی تره ویشته بیده ایمی و تره خوراک فده ایمی، یا تشنه بیده ایمی و تره آب فده ایمی؟ ^{۳۸} کی تره غریب بیده ایمی و تره جا فده ایمی و یا تره لخت بیده ایمی و تره بیوشانه ایمی؟ ^{۳۹} کی تره مریض یا زندانه میان بیده ایمی و به ملاقات بموایمی؟» ^{۴۰}

پادشاه در جواب خواهه گفتن: «براستی شمره گویم، اونچی کی ایته جه می کوجه‌دأنه برأرأنه ره بوکودیدی، در واقع می‌ره بوکودیدی.»^{۴۱} اون وخت پادشاه اوشأنی‌یه کی در چپه طرف اون ایسه‌دی، خواهه گفتن: «ای ملعونأن، جه من دوره بید و به آتش جاودانی بیشید کی، ابلیس و اونه فرشته‌یأنه ره آماده بوسته.»^{۴۲} وختی ویشته بوم، خوراک فنده‌دی. تشنه بوم، مره آب فنده‌دی.^{۴۳} غریب بوم، مره جا فنده‌دی. لُخت بوم، مره نپوشأنه‌دی. مریض و زندانی بوم، به می ملاقت نمودی.»^{۴۴} اوشأن جواب خواهده دئن: «ای آقا، کی تره ویشته و تشنه و غریب و لخت و مریض و زندانی بیده‌ایمی و تره خدمت نوکودیمی؟»^{۴۵} اون در جواب خواهه گفتن: «براستی شمره گویم، اونچی کی ایته جه آن کوجه‌دأنانه ره نوکودیدی، در اصل می ره نوکودیدی.»^{۴۶} پس اوشأن به مجازات ابدی وارد خواهده بوستن، اما پارسایان به حیات ابدی.

۲۶

عیسی قتلہ توطئه

^۱ وختی عیسی همه آن گبأنه به آخر فأسأنه، به خو شاگردأنه بوگفته: ^۲ «دأنیدی کی دو روز دیگر عیدِ پَسَحِ فأسه و انسانه پسره تسلیم خواهده کودن تا به صلیب بیشه.»
^۳ اون وخت سران کاهنان و مشایخ قوم، کاهنه اعظمه کاخه میأن کی، قیافا نام دأشته. جمعه بوستیدی^۴ و جلسه بیگفتیدی کی، چطو کلکه آمره عیسایه دستگیره کونیدی و به قتل فأسأیدی.^۵ ولی گفتیدی: «نه عیده روزأن، مبادا مردم شورش بوکونیدی.»

عیسی تدهین در بیت عنیا

^۶ در اون وخت کی عیسی در بیت عنیا، شمعون جذامی خانه میأن ایسأ بو،^۷ ایته زنأی مرمره ظرفه آمره جه عطر خیلی گیرانقیمت اونه ورجه بمو و وختی عیسی سفره‌سر نیشته بو، اونه سر فوکوده.^۸ شاگردأن چون آنه بیده‌دی، عصبانی بو بوستیدی، بوگفتیدی: ^۹ «آن اسراف چی وسینه؟ آن عطره تأنستیمی به قیمت خیلی گیران بفروشمی و به فقرا فدیمی.»^{۱۰} عیسی بفهمسته و بوگفته: «چراً آن زنه ناراحته کونیدی؟ اون می ره کار خوبی بوکوده دأره.»^{۱۱} فقیرأنه همیشه شیمی آمره دأریدی، اما من همیشه شیمی ورجه نیسم.^{۱۲} آن زن با فوکودنه آن عطر می بدنه رو، در واقع مره دفنه کودنه ره حاضره کوده دأره.^{۱۳} براستی شمره بوگویم؛ در تمام دنیا، هر جا کی انجیل موعظه ببه، آن کار به یاد اون زن و آگویا خواهه بوستن.»

یهودا خیانت

^{۱۴} اون وخت یهودای اسخریوطی کی ایتہ جه دوازده تا شاگرد بو، سران کاهنان ورجه بوشو ^{۱۵} و بوگفته: "چقدر مره خواهیدی فدن تا عیسایه به شومان تحویل بدم؟" اوشان سی تا سگه نقره اونه فدهدی. ^{۱۶} جه اون وخت، یهودا به دونبال فرصت بو کی، عیسایه تحویل بده.

آخرین شام

^{۱۷} در اولین روز عید فطر، شاگردان عیسی ورجه بمودی و واورسدی: "کویه خواهی تی ره تدارک بیدینیم تا شام پسحیه بوخوری؟" ^{۱۸} عیسی اوشانه بوگفته کی بشد شهر، فلان شخصه ورجه و اونه بوگوید: "استاد گویه «می وخت نزدیکه بوسته. خواهم آدابه پسحیه می شاگردانه امره تی خانه میان بجا باورم.»" ^{۱۹} شاگردان هوجور کی عیسی بوگفته بو، بوکودیدی و پسحیه تدارک بیدهدی.

^{۲۰} شب فآرسه و عیسی خو دوازده تا شاگرده امره سفره سر بینشته. ^{۲۱} شام خوردنه وخت، عیسی بوگفته: "براستی شمره گویم کی، ایتہ جه شومان مره به دشمن تحویل خواهه دئن." ^{۲۲} شاگردان خیلی ناراحتہ بوستیدی و ایتہ ایتہ جه اون واورسایدی: "آقا، من کی اون شخص نی‌یم؟" ^{۲۳} عیسی جواب بده: "اونی کی خو دسته می امره کاسه میان تاوده، همون مره تحویل خواهه دئن." ^{۲۴} انسانه پسر هوجور کی درمورد اون بینویشته بو بوسته، خواهه شوون، اما وای بر اون کسی کی، انسانه پسر به دشمن تحویل بده. اونه ره بهتر بو کی، هرگز بدنیا نوموبه." ^{۲۵} اون وخت یهودا، اونه تحویل دهنده در جواب بوگفته: "استاد، من کی اون شخص نی‌یم؟" عیسی جواب بده: "تو خودت بوگفتی!"

^{۲۶} چون هنوز مشغول خوردن بید، عیسی نانه فیگیفته و بعد از شکرگزاری پاره کوده و شاگردانه فده و بفرماسته: "فیگیرید، بوخورید. آن می بدنه!" ^{۲۷} جه آن پس جام فیگیفته و بعد از شکرگزاری اونه فده شاگردانه و بوگفته: "شومان همه جه آن بوخورید." ^{۲۸} آنه می خون در عهد جدید کی آمرزش گونایانه خیلی ینه ره فی‌وه. ^{۲۹} شمره گویم کی جه محصوله آن انگور ده نخواهم خوردن تا روزی کی، شیمی امره می پیره پادشاهی میان، اونه تازه - تازه بوخورم."

^{۳۰} اون وخت بعد از سرودی کی بخواندیدی، به سمت کوه زیتون راه دکفتیدی.

پیشگویی پطرسه انکار

^{۳۱} اون وخت عیسی اوشانه بوگفته: "امشب شومان همه می وسین لغزش خواهیدی خوردن. چون بینویشته بو بوسته:

« چوپانه خواهم زَنَن »

و گوسفندانَه گَلَه پخشه خواهده بوستن.»

^{۳۲} اما بعد از آنکی زنده بم، پیشتر جه شومان به جلیل خواهم شوون. ^{۳۳} پطرس در جواب بوگفته: "حتی اگر همه بخاطر تو بلغزد، من هرگز نخواهم لغزن." ^{۳۴} عیسی اونه بوگفته: "براستی تره گویم کی هن امشب، پیشتر جه آنکی خروس بخوانه، سه بار مره انکار خواهی کودن!" ^{۳۵} اما پطرس بوگفته: "حتی اگر لازم ببه تی امره بیمیرم، تره انکار نخواهم کودن." شاگردان دیگرم هجور بوگفتیدی.

جتسیمانی باغ

^{۳۶} اون وخت عیسی خوشاگردانه امره به جایی بنام جتسیمانی بوشو و اوشانه بوگفته: "آیه بینشید تا بشم اویره، دعا بوکونم." ^{۳۷} جه آن پس پطرس و زبدی دوتا پسرانه خو امره بیرده، در حالی کی مکدر و ناراحت بو. ^{۳۸} اشانه بوگفته: "جه ناراحتی زیاد، مردن دارم. آیه بیسید و می امره بیدار ببید." ^{۳۹} جه آن پس ایمچه جلو بوشو، خاک رو بکفته و دعا بوکوده: "پتر جان، اگر امکان داره آن جامه جه من فیگیر، اما نه به می خواسته بلکی به تی اراده." ^{۴۰} اون وخت خو شاگردانه ورجه و اگردسته و اوشانه بیده کی خوفتدی. پس پطرسه بوگفته: "آیا نتانستیدی ساعتی یه می امره بیدار بیسید؟" ^{۴۱} بیدار بیسید و دعا بوکونید تا آزمایش نبید. روح مشتاقه، اما جسم ناتوان! ^{۴۲} پس ایبار دیگر بوشو و دعا بوکوده: "پتر جان، اگر امکان ناره آن جام نوخوردده جه من بگذره، پس اونچی کی تی اراده یه، انجام ببه." ^{۴۳} وختی و اگردسته، اشانه بازم خوفته بو بیده. چون اشانه چومان سنگینه بوسته بید. ^{۴۴} پس ایبار دیگرم اشانه به حال خودشان بنه و بوشو برای سومین بار همون دعایه تکرار بوکوده. ^{۴۵} جه آن پس شاگردانه ورجه بمو و اشانه بوگفته: "آیا هنوزم خوفته دی و استراحت کونیدی؟ الان زمان مقرر فآرسه داره و انسانه پسر به گوناهاکاران تسلیم ببه. ^{۴۶} ویریزید، بیشیم، الان می تحویل دهنده جه راه فآرسه."

عیسی گرفتار بوستن

^{۴۷} عیسی بازم کره گب زهای کی یهودا، ایته جه اون دوازده نفر، ایته گروه بزرگی امره با چماق و شمشیر مسلح، از طرف سران کاهنان و مشایخ قوم، جه راه فآرسه. ^{۴۸} اونه تحویل دهنده همراهانه علامتی فده بو و بوگفته بو: "اون کسی یه کی ماچی دهم، همونه؛ اونه بیگیرید." ^{۴۹} پس بی معطلی عیسایه نزدیکه بوسته و بوگفته: "سلام، استاد!" و اونه ماچی بده. ^{۵۰} عیسی اونه بوگفته: "ای ریفق، تی کاره انجام بدن." اون وخت اوشان جلو بمودی. عیسی سر فووستیدی و اونه بیگفتیدی. ^{۵۱} در آن وخت

ایته جه عیسی همراهان دست به شمشیر برده، اونه فکشه و ایته ضربه به خدمتکار کاهن اعظم بزه و اونه گوشه ووه. ^{۵۲} اما عیسی بفرماسته: "تی شمشیره غلاف بوکون؛ چون هر کی شمشیر فکشه، شمشیره آمرهیم کوشته به. ^{۵۳} آیا فکر کونی کی نتأتم هه الآن جه می پئر بخوایم کی، بیش از دوازده قوشون فرشته می کمکه ره اوسه کونه؟ ^{۵۴} اما در آن صورت کیتاب مقدسه پیشگویی چطو حقیقت پیدا خواهه کودن؟"

^{۵۵} در آن وخت عیسی خطاب به جماعت بوکوده و بوگفته: "مگر من راهزنم کی چُماق و شمشیره آمره می گیفته ره بمودآریدی؟ من هر روز معبد صحنه میانی نیستمه و تعلیم دئمه و مره نیگفتیدی. ^{۵۶} اما اشأن همه رخ بده تا انبیا پیشگویی تحقق پیدا کونه." اون وخت همه تا شاگردان اونه ترکه کودیدی و فرار بوکودیدی.

عیسی، شورای یهوده ورجه

^{۵۷} اوشأن کی عیسایه گرفتاره کوده بید، اونه کاهن اعظم قیافا ورجه بریدیدی. علمای دین و مشایخ در اوپه جمعه بوسته بید. ^{۵۸} اما پطرس دورادور جه عیسی دونبالسر بوشو تا کاهن اعظم خانه حیاط فآرسه. پس بوشو بو دورون و قراولانه آمره بینشته تا آخر کاره بیدینه. ^{۵۹} سران کاهنان و تمامی اهل شورا بدونبال پیدا کودنه دلایل و شواهدی نادرست علیه عیسی بوده تا اونه بوکوشیدی؛ ^{۶۰} اما هر چند کی شاهدان دروغین زیادی جلو بمودی، چنین چیزی پیدا نوکودیدی. سرآخر دونفر جلو بمودی ^{۶۱} و بوگفتیدی: "آن مرد بوگفته دأره، « من تأنم خدا معبده ویرانه کونم و اونه سه روزه میآن از نو چأکونم.»" ^{۶۲} اون وخت کاهن اعظم ویریشته و عیسایه بوگفته: "هیچ جوابی ندی؟ آن چیه کی، بر علیه تو شهادت دهیدی؟" ^{۶۳} اما عیسی هوطو ساکت بیسه. کاهن اعظم اونه بوگفته: "تره به خدای زنده قسم دهم کی، آمره بوگویی آیا تو مسیح، خدای زنده پسری؟" ^{۶۴} عیسی جواب بده: "هطویه کی گویی! و شمره گویم کی جه آن پس انسانه پسره خواهی دئن کی، راسته دسته قدرت نیشته و ابرآن آسمانه رو آموندأره." ^{۶۵} اون وخت کاهن اعظم خو لییاسه چاک بزه و بوگفته: "گُفر بوگفته! ده چی حاجت به شاهده؟ الآن کی اونه کفره بیشنوستیدی، ^{۶۶} شیمی حکم چیه؟" در جواب بوگفتیدی: "اونه سزا مرگه!" ^{۶۷} اون وخت عیسی دیمه رو فیلی فوکودیدی، اونه بزه ایدی. بعضی یأنم اونه کشیده بزدی ^{۶۸} و گفتیدی: "ای مسیح، نبوت بوکون و بوگو چی کسی تره بزه؟"

پطرسه انکار

٦٩ ولی پطرس خانه بیرون، حیاطه میانی نیشته بو کی، ایته کنیز اونه ورجه بمو و بوگفته: "تونم عیسای جلیلی آمره بویی!" ٧٠ اما پطرس همه تانه ورجه انکار بوکوده و بوگفته: "نأم چی گویی!" ٧١ جه آن پس بوشو به حیاطه دره ورجه. اویه ایته کنیز دیگر اونه بیده و مردمه بوگفته: "آن مَرده یم عیسای ناصری آمره بو!" ٧٢ پطرس آندفعه یم انکار بوکوده و قسم بوخورده کی "من آن مَرده نشناسم." ٧٣ کمی بعد، جمعی کی اویه ایسا بید، جلو بمودی و پطرسه بوگفتیدی: "شکّی نی یه کی، تونم ایته جه اوشانی! جه تی لهجه پیدایه!" ٧٤ اونوخت پطرس قسم بوخورده و بوگفته: "لعنت خدا بر من اگر آن مَرده بشناسم!" همون لحظه خروس بخده. ٧٥ اون وخت پطرس عیسی گبانه بیاد بأورده کی بوگفته بو: "پیشتر جه آنکی خروس بخوانه، سه بار مره انکار خواهی کودن!" پس بیرون بوشو و ناراحتی آمره گریه بوکوده.

٢٧

یهودا خودکشی

١ صبح زود، همه سران کاهنان و مشایخ جمعه بوستیدی، همدیگره آمره مشورت بوکودیدی کی عیسایه بوکوشیدی. ٢ پس اونه دست بسته بریدیدی و به پیلاتوس والی تحویل بدهدی. ٣ وختی یهودا، اونه تحویل دهنده بیده کی عیسایه محکوم بوکودیدی، جه خو کار پشیمانانه بوسته و سی تا سکه نقره یه به سران کاهن و مشایخ واگردنه و بوگفته: ٤ "گونه بوکودم و باعث بو بوستم ایته بی گونه خون فیوه." اما اوشان جواب بدهدی: "به امان چی؟ خودت دانی!" ٥ اون وخت یهودا سکه یانه معبد میانی زمینه رو فوکوده و بیرون بوشو و خودش به دار بزه. ٦ سران کاهنان سکه یانه جه زمین جمعه کودیدی و بوگفتیدی: "آن سکه یانه معبد خزانه میانی تاوه دن جایز نی یه، چون خون بهایه." ٧ بعد از مشورت، اون پوله آمره، کوزه گر مزرعه یه بهده تا اونه غریبان قبرستان چا کونید. ٨ انه وسین اون محل تا امروز به "مزرعه خون" معروفه. ٩ به آن طریق، ارمیای نبی پیشگویی حقیقت پیدا کوده کی، بوگفته بو: "اوشان سی پاره نقره یه اوسه دیدی، یعنی قیمتی یه کی قومه اسرائیل بر اون بندی ١٠ و اونه آمره کوزه گر مزرعه یه بهده، جوری کی خداوند مره امر بفرماسته بو."

عیسی پیلاتوسه ورجه

^{۱۱} اما عیسی والی ورجه بیسه و والی جه اون واورسه: "آیا تو یهوده پادشاهی؟" عیسی جواب بده: "هجوره کی، تو گویی!" ^{۱۲} اما وختی کی سران کاهنان و مشایخ اتهاماتی بر اون وارد بوکودیدی، اون هیچ جوابی نده. ^{۱۳} پس پیلاتوس جه اون واورسه: "نیشنوی چقدر چیزان بر علیه تو شهادت دهیدی؟" ^{۱۴} اما عیسی حتی به اینه اتهام جواب نده. اطویی والی خیلی تعجب بوکوده.

^{۱۵} والی رسم آن بو کی عیده موقع اینه زندانی یه به انتخاب مردم آزاده کونه. ^{۱۶} در اون زمان زندانی معروفی بنام "بارابا" زندانی بو. ^{۱۷} پس وختی کی مردم جمعه بوستیدی، پیلاتوس جه اوشان واورسه: "چی کسی یه خوآهیدی کی، شیمی ره آزاده کونم، بارابا یا عیسی معروف به مسیح یه؟" ^{۱۸} آنه به آن خاطر بوگفته کی دانسته عیسایه جه حسودی به اون تسلیم بوکودیدی. ^{۱۹} وختی کی پیلاتوس تخت داوری رو نیشته بو، اونه زن پیغامی اونه ره اوسه کوده کی: "آن مرده بی گناهه آمره کاری نوه دأشتن، چون امروز خوابی درباره اون بیده دأرم کی، خیلی مره عذاب بده." ^{۲۰} اما سران کاهنان و مشایخ، قومه تشویق بوکودیدی تا بارابا آزادی و عیسی مرگه بخواهد. ^{۲۱} پس وختی والی واورسه: "جه اون دو تا، کویته یه شیمی ره آزاده کونم؟" جواب بده دی: "بارابایه." ^{۲۲} پیلاتوس واورسه: "پس عیسایه معروف به مسیحه آمره چی بوکونم؟" همه تا بوگفتیدی: "به صلیب فکش!" ^{۲۳} پیلاتوس واورسه: "چرا؟ چی بدی بوکوده دأره؟" اما اوشان بلندتر فریاد بزدی: "به صلیب فکش!"

^{۲۴} چون پیلاتوس بیده کی ده تلاش بی فایده یه، حتی ترسه یه کی شورش ببه، آب بخوآسته و خو دستانه مردمه جلو بوشوسته و بوگفته: "آن مرده خونی می گردن نی یه. خودتان دانیدی!" ^{۲۵} مردم همه در جواب بوگفتیدی: "اونه خون آمی گردن و آمی زاکانه گردن ببه!" ^{۲۶} اون وخت پیلاتوس، بارابایه اوشانه ره آزاده کوده و عیسایه پای بزه و بیسپرده تا به صلیب فکشید.

عیسایه رشنه کون

^{۲۷} پیلاتوسه سربازان عیسایه والی کاخه صحن بریدی و تمام سربازان اونه دور جمعه بوستیدی. ^{۲۸} اوشان عیسایه لخته کودیدی، لباس ارغوانی رنگ اون ره دوکودیدی. ^{۲۹} و تاجی جه خار بیافتیدی و اونه سر بندی و چوبی به اونه راسته دست فده دی. اون وخت اونه ورجه زانو بزدی و مسخره کونان گفتیدی: "سلام بر یهوده پادشاه!" ^{۳۰} و اونه رو فیلی فوکودیدی. چوبه جه اونه دست

فیگفتیدی و اونه سر زئیدی. ^{۳۱} بعد از آنکی اونه رشخانه گفیتیدی، لیباسه اونه تنه جه بیرون بأوردیدی و خودشه لیباسه اون ره دوکودیدی. جه آن پس اونه بیرون ببردیدی تا به صلیب فکشیدی.

به صلیب فکشنه عیسی

^{۳۲} وختی کی بیرون شوئوندوبود، به مردی جه اهالی قیروان بنام شمعون برخوردار بوکودیدی و اونه واداشتیدی کی عیسی صلیبه حمل بوکونه. ^{۳۳} وختی به مکانی بنام جلجتا کی به معنی کاسه سره، فأرسه ایدی، ^{۳۴} عیسایه شرابی کی زردابه آمره قاطی بو، فدهدی. عیسی چون اونه بچشه، نحوآسته بوخوره. ^{۳۵} وختی کی اونه به صلیب فکشدی، اونه لیباس تقسیم کودنه ره، خوشانه میان قرعه تاودهدی. ^{۳۶} در اویه به اونه نگهبانی بینشتیدی. ^{۳۷} و هم، تقصیرنامه ای به آن عبارت لوحی رو بینوشتیدی و اونه اونه سره جور نصب بوکودیدی: "آنه عیسی، یهوده پادشاه!"

^{۳۸} دوتا راهزنم اونه آمره به صلیب بوشودی؛ ایته در راسته طرف و اویته در اونه چپه طرف. ^{۳۹} رهگذران خوشانه سره تکان بدهدی و ناسزاگویان ^{۴۰} گفیتیدی: "ای(تویی)، کی خوآستی معبده ویرانه کونی و سه روزه اونه چاکونی! خودته نجات بدن! اگر خدا پسری، جه صلیب بیجیر بیا!" ^{۴۱} سران کاهنان و علمای دین و مشایخم اونه رشخانه گفیتیدی و گفیتیدی: ^{۴۲} "دیگرانه نجات بده، اما خودشه نتانه نجات بده! اگر اسرائیله پادشاهیه، الآن جه صلیب بیجیر بایه تا اونه ایمان بأوریم. ^{۴۳} اون به خدا توکل داره. پس اگر خدا اونه دوست داره، الآن اونه نجات بده. چون ادعا کوده کی، خدا پسره!" ^{۴۴} اون دوتا راهزنم کی اونه آمره به صلیب بیدی، هجور اونه توهین کودیدی.

عیسی مرگ

^{۴۵} از ساعت شیش تا نه، تاریکی همه جای اون سرزمینه بیگفته. ^{۴۶} نزدیک ساعت نه، عیسی با صدای بلند فریاد بزه: "ایلی، ایلی، لَمَا سَبَقْتَنِي؟" یعنی "می خدا، می خدا، چرا مره ترکه کوده بی؟" ^{۴۷} بعضی جه حاضران وختی آنه بیشنوستیدی، بوگفیتیدی: "الیاسه دَخَنَه." ^{۴۸} ایته جه اوشان بی معطلی بدووسته و ابری یه بأورده، اونه جه تُرْشَه بوسته شراب پوره کوده و ایته چوبه سر بَنَه و عیسی دهانه ورجه ببرده تا بوخوره. ^{۴۹} "اما بقیّه بوگفیتیدی: "اونه به خودش حال بَن تا بیدینیم الیاس اونه نجات دَنَه ره آیه؟" ^{۵۰} عیسی ایبار دیگر فریاد بزه و خو روچه تسلیم بوکوده. ^{۵۱} همون لحظه میانی، محرابگاهه پرده جه بوجور تا بیجیر دوپاره بوبوسته. زمین بلرزسته و سنگان بیشکأفتیدی. ^{۵۲} قبران بازه بوستیدی و خیلی جه مقدسانه بدنان کی دفنه بوسته بید، ویریشتیدی. ^{۵۳} اوشان جه قبران بیرون بمودی و بعد از

عیسی رستاخیز به شهر مقدس بوشودی و خوش‌آه به خیلی جه مردم نیشان بده‌دی.^{۵۴} وختی سرب‌آزانه فرمانده و اونه نفرات کی مأموران نگهداری جه عیسی بده، زمین لرزه و آن همه رویداده بیده‌دی، سخت بترسه‌ایدی و بوگفتیدی: براستی اون خدا پسر بو.

^{۵۵} خیلی جه زن‌آک‌انم اویه ایسا بیدی و جه دور نیگاه کودیدی. اوشان جه جلیل عیسی دونبالسر روانه بوسته بیدی تا اونه خدمت بوکونیدی.^{۵۶} اوشانه میان مریم مجدلیه و مریم، یعقوب و یوسف مار و زبدي پسرانه مارم ایسا بید.

عیسی تدفین

^{۵۷} غروب وخت، مرد پولداری جه اهل رامة، بنام یوسف کی، خودش عیسی شاگرد بو بوسته بو،^{۵۸} پیلاتوسه ورجه بوشو و عیسی جسده بخواسته. پیلاتوس دستور بده اونه فدید.^{۵۹} یوسف جسده اوسه‌ده، ایته کنانه میان بییچانه^{۶۰} و ایته مقبره میان کی تازه خوره جه سنگ تراشته بو، بنه و ایته پیله سنگی مقبره دهانه جلو بغلطانه و بوشو.^{۶۱} مریم مجدلیه و اویته مریم در اویه مقبره جلو نیشته بید.

مقبره داروغه‌یان

^{۶۲} روز بعد، کی بعد از روز تهیه بو، سران کاهنان و فریسیان پیلاتوسه ورجه جمعه بوستیدی و بوگفتیدی: ^{۶۳} ای آقا! بیاد داریم کی، وختی آن گمراه کونده زنده بو، گفتی؛ «بعد از سه روز خواهم ویریشن.»^{۶۴} پس دستور بدید مقبره‌یه سه روز نگهداری بوکونیدی، نوکونه اونه شاگردان بآییدی و اونه جسده بودوزدیدی و مردمه بوگویدی کی اون جه مُرده‌یان ویریشه. کی در آن صورت آن آخرین فریب، جه اولین فریب بدتر خواهه بوستن.^{۶۵} پیلاتوس جواب بده: «شومان خودتان داروغه دآریدی. بیشید و اونه اوجور کی صلاح دانیدی، حفاظت بوکونید.»^{۶۶} پس بوشودی و مقبره سنگه مَهر و موم بوکودیدی و داروغه‌یانی در اویه بندی تا جه مقبره محافظت بوکونیدی.

عیسی رستاخیز

^۱ بعد از شب‌ات، صبحدم جه اولین روز هفته، مریم مجدلیه و اویته مریم به مقبره دَننه ره بوشودی.^۲ آیدفعه‌یی زمین لرزه شدیدی رخ بده. چون خداونده فرشته جه آسمان نازله بوسته و به سمت مقبره بوشو و سنگه اونه جلو جه کنار بغلطانه و اونه رو بینشته.^۳ اون فرشته دیم، آسمانه برقه

مأنستن تابسته و اونه لیباس برفه مناستن سفید بو. ^۴ داروغه یان جه ترسه اونه دَنن به لرزه دکفتیدی و مُرده یانه مناستن بوبوستیدی! ^۵ اون وخت فرشته زناکانه بوگفته: "نوه ترسأنید! دانم کی بدونبال عیسایه مصلوبید. ^۶ اون، آیه نیسه، چون هوطو کی بفرمأسته بو، ویریشته! بأید جایی کی اون خوفته بو، بیدینید. ^۷ جه آن پس بی معطلی بیشید و اونه شاگردانه بوگوئید کی «اون جه مُرده یان ویریشته و جه شومأن پیشتر به جلیل شه، و در اویه اونه خوآهیدی دَنن.» ^۸ الان شمره بوگفتم!" ^۹ پس زناکأن ترس و ذوق آمره بی معطلی جه مقبره بیرون بوشودی و شاگردانه ورجه بدووستیدی تا آن واقعه یه اوشأنه خبر بدیدی. ^{۱۰} ایدفعه یی عیسی اوشأنه آمره رودررو بوبوسته و بوگفته: "سلام بر شومأن!" زناکأن جلو بمودی و اونه پایانه جیر بکفتیدی و اونه پرستش بوکودیدی. ^{۱۱} اون وخت عیسی اَشأنه بفرمأسته: "ترسید! بیشید و می برأرانه بوگوئید کی به جلیل بَشُد. در اویه مره خواهده دَنن."

داروغه یانه گزارش

^{۱۱} وختی کی زناکأن در راه بودیدی، تعدادی جه داروغه یان به شهر بوشودی و تمام ماجرایه به سران کاهنان گزارش بدهدی. ^{۱۲} اوشأنم بعد از دیدار و مشایخ آمره مشورت کودن سربازانه پول زیادی فدهدی و ^{۱۳} بوگفتیدی: "باید مردمه بوگوئید کی، «اونه شاگردان شبانه بمودی وختی کی امان خوفته بیم، اونه جسده بدوزهدی.»" ^{۱۴} و اگر آن خبر به والی گوش فأرسه، امان خودمان اونه راضی خوآهیم کودن تا شیمی ره مشکل ایجاد نیبه. ^{۱۵} پس اوشأن پوله فیگفتیدی و طبق اونچی کی اوشأنه بوگفته بید، انجام بدهدی و آن داستان تا به امروز یهودیانه میان شایعه یه.

مأموریت بزرگ

^{۱۶} اونوخت یازده تا شاگرد به جلیل، به کوهی کی عیسی اوشأنه بفرمأسته بو، بوشودی. ^{۱۷} چون عیسایه اویه بیدهدی، اونه پرستش بوکودیدی. اما بعضی یان شک بوکودیدی. ^{۱۸} اون وخت عیسی جلو بمو و اوشأنه بفرمأسته: "تمام قدرت آسمان و زمینه میان مره بیسپرده بوبوسته دأره. ^{۱۹} پس بیشید تمام قومانه شاگرد چأکونید، و اَشأنه بنام پئر، پسر و روح القدس، تعمید بدید. ^{۲۰} و اوشأنه تعلیم بدید کی، هر اونچی کی شمره آمر بوکوده دأرم، بجا باورد. الان من هر روز تا آخر زمان شیمی آمره ایسم!"